

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΕΤΣΑΣ

E-MAIL:
gple@hotmail.com

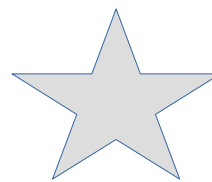
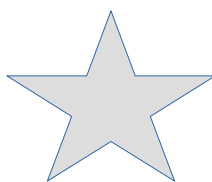
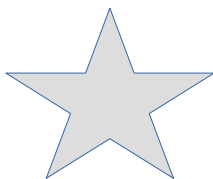
ΕΝΑΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΜΕ ΧΑΜ 😊 ΓΕΛΟ

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Γεια σας αγαπητοί αναγνώστες ελπίζω να είστε όλοι καλά,όσο αναφορά το πρώτο μου βιβλίο “Άνθρωπος τεχνολογία και social media”γενικά δεν δέχτηκα και πολλές κριτικές ποιός ξέρει γιατί, ίσως οι άνθρωποι δεν είχαν χρόνο να μου γράψουν εντυπώσεις,ίσως λόγω του ότι το συντακτικό δεν ήταν σε πολλά σημεία σωστό, η μάλλον το βιβλίο με τον τρόπο που είχε γραφτεί ήταν κουραστικό,και μάλλον περιείχε κάπως ακραίες απόψεις για τον σημερινό άνθρωπο,δεν πειράζει αυτό με κάνει να χαμογελάω που το προσέφερα με όλη μου την καρδιά και δωρεάν ,ελπίζω αυτό το βιβλίο να σας φανεί καλύτερο και περισσότερο ευχάριστο στο διάβασμα.Το βιβλίο αυτό (ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 2022-2023 ΠΩΣ ΠΕΡΑΣΑΝΕ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ Ε?) έχει επίσης ως σκοπό να μας προβληματίσει για την ζωή γενικότερα,τον τρόπο ζωής-σκέψης του σημερινού ανθρώπου ,θα αναφέρουμε το πως είναι το σήμερα,το σύστημα γενικότερα που ζούμε, πως θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε έναν όπως λέει και ο τίτλος του βιβλίου πλανήτη με χαμόγελο για όλους τους ανθρώπους. (Μου αρέσει να βάζω σε κάποια σημεία και καμιά χαμογελαστή φατσούλα ώστε να νιώθετε και εσείς χαρούμενα,και διάφορες δικές μου φωτογραφίες τοπίων-γλυπτών,θα διαπιστώσετε πόσο πολύ μου αρέσουν τα τοπία και γενικότερα η φύση,για να υπάρχει περισσότερη συγκέντρωση του αναγνώστη και για να μην αποσπάται η προσοχή του, μετά απο κάποιες σελίδες θα υπάρχει μόνο κείμενο).

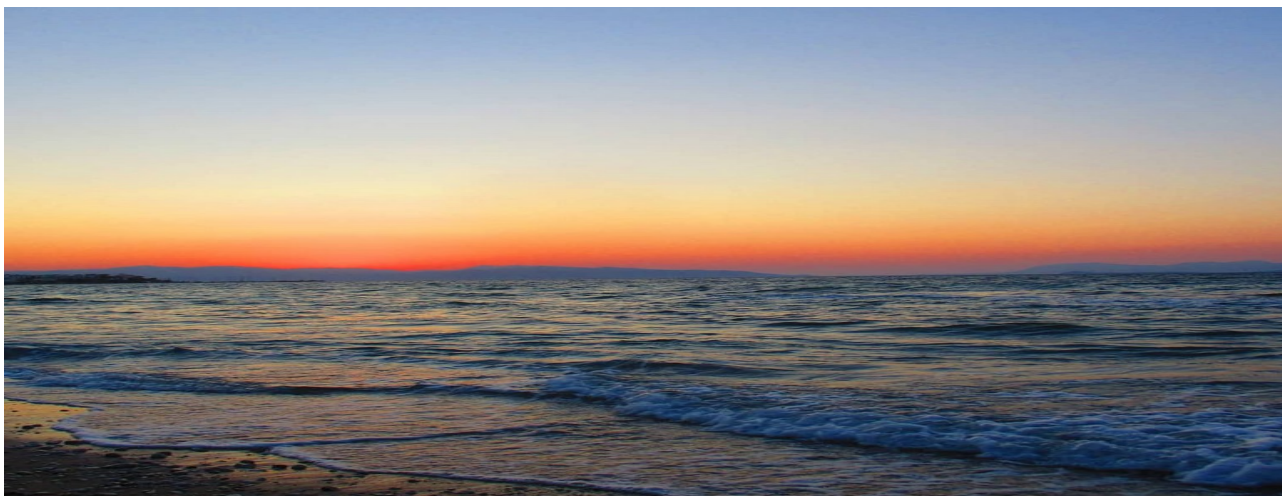

ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Πριν εξετάσουμε τον τρόπο ζωής των ανθρώπων στο σήμερα, θα ήθελα να μιλήσω για μένα με λίγα και περιληπτικά λόγια χωρίς να γίνω κουραστικός(ο λόγος είναι καθαρά για να μην κάνετε και εσείς τα ίδια λάθη στη ζωή σας, και για να γίνετε κάτι το διαφορετικό απο εμένα και περισσότερο χρήσιμοι στην κοινωνία).Είμαι ένας άνθρωπος γενικά απο μικρός πολύ μοναχικός με ελάχιστους φίλους ανα περιόδους,δεν είχα όνειρα και στόχους και ποτέ δεν ήξερα τι ήθελα να κάνω στη ζωή μου,παρακολούθησα ενα ΙΕΚ πληροφορικής καθαρά στην τύχη χωρίς να είχα την οριμότητα να ρωτήσω τον εαυτό μου αν πραγματικά μου αρέσει αυτό,οι δουλείες που έκανα στη ζωή μου ήταν άσχετες με αυτό το αντικείμενο και θα χαρακτήριζα τις περισσότερες “εργασίες αγγαρείας” απλά και μόνο για να λέμε σε όποιους συναντάμε οτι εργαζόμαστε και εμείς κάπου...με λίγα λόγια ζωή οτι να ναι,και μη προσανατολισμένη, εντελώς στα τυφλά δηλαδή.Τα τελευταία χρόνια δεν μπόρεσα λόγω κάποιου ψυχολογικού προβλήματος να εργαστώ κάπου,σήμερα προσφέρω εθελοντική εργασία κάτι που μου αρέσει πολύ χωρίς πίεση, χωρίς προισταμένους κλπ...πάω με χαμόγελο και φεύγω με χαμόγελο,νιώθω με τα άλλα άτομα εκεί σαν να είμαστε μία οικογένεια.έτυχε πριν 2 χρόνια να πέσει στα χέρια μου ένα βιβλίο (38 ετών τότε) **Το Δώρο Στέφανος Ξενάκης** το οποιο διάβασα και ενώ μέχρι τότε δεν αγαπούσα γενικά το διάβασμα αυτό το βιβλίο με έκανε να το αγαπήσω, εκτίμησα την ομορφιά και την αξία της γνώσης, και όχι μόνο αγόρασα πολλά βιβλία,αλλά ανακάλυψα οτι μου άρεσε να γράφω και εγώ έστω και μικρά βιβλία, μοιράζοντας τα δωρεάν σε όσους ανθρώπους

συναντούσα γενικότερα. έχω διαγνωστεί απο ψυχίατρο οτι έχω σχιζοειδή διαταραχή προσωπικότητας που σημαίνει οτι μου είναι

εξαιρετικά δύσκολο να ενταχθώ σε ένα κοινωνικό σύνολο και να ζήσω με τον τρόπο ζωής που κάνει ένας καθημερινός-κανονικός άνθρωπος. Όλα αυτά τα αναφέρω για να παρακινήσω τους αναγνώστες οτι απο μικρή ηλικία είναι πολύ σημαντικό να γνωρίσουν τον εαυτό τους, να ασχοληθούν με διάφορες δραστηριότητες και να εξασκήσουν όσο περισσότερο μπορούν το σώμα και το πνεύμα τους, να είναι κοινωνικοί, να βοηθάνε τους συνανθρώπους τους, να είναι αληθινοί και γενικά να αφοσιώνονται σε αυτά που θα έχουν ως αποτέλεσμα την συνεχόμενη βελτίωση του εαυτού τους. Όσο σκληρό και να είναι όπως καταλαβαίνετε, προσωπικά θεωρώ οτι είμαι ένα παράδειγμα προς αποφυγή, και αν γύριζε ο χρόνος πίσω και ήμουν πιο ώριμος θα ήθελα να είχα κάνει περισσότερα πράγματα. Γνωρίζω βασικά οτι για τα δικά μου βιβλία δεκάρα δε δίνουν οι εκδοτικοί οίκοι ως προς το περιεχόμενο τους, διότι καταρχάς είναι μη εμπορικά γράφονται με απόλυτη ειλικρίνεια, και χαρίζονται με αγάπη δεν πουλιούνται, και να σας πω και αυτό αν θέλετε, υπάρχει άνθρωπος που μπορεί να αξιολογήσει τις σκέψεις τα συναισθήματα και τις απόψεις που βγάζει ένας "συγγραφέας" στο χαρτί και θα κρίνει αν αξίζει κάτι η όχι? εδώ δεν μπορεί ο καθένας μας να κάνει την αυτοκριτική του, τελοσπάντων μεγάλη συζήτηση... δεν έχω κάτι με τους εκδοτικούς οίκους εννοείται (αν δεν υπήρχαν τότε πως θα αποκτούσαμε τους θησαυρούς που ονομάζονται ΒΙΒΛΙΑ?), απλά εκφράζω τις σκέψεις μου και τα γράφω αυτά, γιατί δεν μπορούν να κοστολογηθούν τα πάντα, δεν υπάρχει τιμή για τα πάντα, ο νους κάθε ανθρώπου είναι ανεκτίμητος και όπως καταλαβαίνετε δεν υπάρχει τιμή γι αυτόν, απλά επειδή ζούμε σε έναν χρηματοκεντρικό κόσμο-σύστημα-πλανήτη πληρώνουμε ένα ποσό για να αγοράσουμε κάποιο βιβλίο,

θεωρώ το διάβασμα απο τις πιο χρήσιμες-μαγικές-σπουδαίες-σημαντικές-αναγκαίες δραστηριότητες στη ζωή αυτή, και το να ζήσουμε επίσης σε ένα καλύτερο κόσμο πιο δίκαιο και με χαμόγελο. Είναι πολύ σημαντικό να μας δεχτούμε όπως ακριβώς είμαστε,να κάνουμε την αυτοκριτική μας,να ψάχνουμε μέσα μας βρίσκοντας πιθανά λάθη που έχουμε κάνει και πως μπορούμε να τα διορθώσουμε,καθώς και να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας,έτσι θα πετύχουμε να είμαστε σωστοί και όπως πρέπει με τους υπόλοιπους,αγαπήστε την

αλήθεια στη ζωή σας όσο σκληρή και να είναι,τα ψέματα δημιουργούν προβλήματα σε όλους μας γενικότερα. Ότι και να κάνουμε στη ζωή αυτή δεν θα πρέπει να ξεχνάμε οτι πρώτα επηρεάζει τον εαυτό μας και μέσω αυτού και τους υπόλοιπους ανθρώπους.Δοκιμάστε σε οτι κάνετε πάντα να βάζετε τη θέση σας στη θέση των άλλων.Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο μπορείτε να βγάλετε τα δικά σας συμπεράσματα,για τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνομαι το γενικότερο περιβάλλον που ζούμε,θέλω να γνωρίζετε οτι γράφω πραγματικά ότι υπάρχει στον δικό μου εσωτερικό κόσμο,δεν επιθυμώ σε καμία περίπτωση να αποδεχτείτε αυτές τις απόψεις αν και εσείς οι ίδιοι δεν τις πιστεύετε πραγματικά,ούτε επίσης θέλω να "χαϊδέψω αυτιά" και να γίνω αρεστός και συμπαθητικός,άλλωστε θεωρώ προσωπικά οτι ένα βιβλίο έχει ενδιαφέρον και είναι χρήσιμο όταν προκαλεί και βάζει σε σκέψεις τους αναγνώστες του, και πολλές φορές ίσως και να τους δυσареστεί, διαφορετικά δεν θα εξελιχτούμε ως άτομα και θα μείνουμε στάσιμοι,να σας αρέσουν οι αντίθετες απόψεις, είναι καλό να τις αποθηκεύετε ακόμα και αν δεν τις αποδέχεστε,ίσως σε κάποιες στιγμές στη ζωή σας να σας φανούν χρήσιμες. Ο καθένας

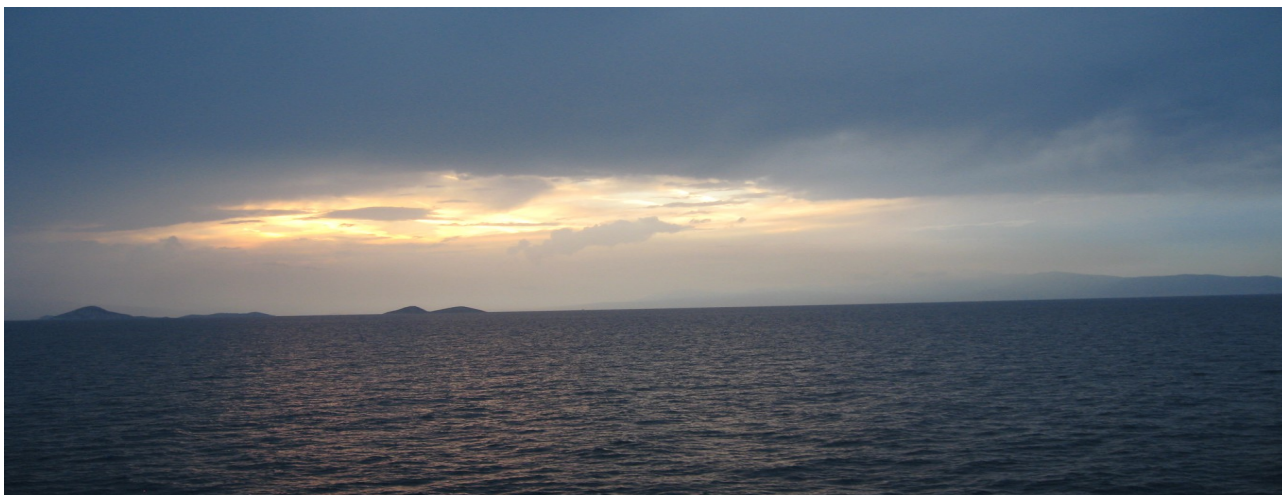
μας έχει κάτι μαγικό μέσα του να προσφέρει στους υπόλοιπους ανεξάρτητα με την ηλικία του, τις σπουδές του, την οικονομική του δυνατότητα και το επαγγελματά του, και φυσικά δεν πιστεύω οτι κάποιος λόγω ηλικίας ξέρει σίγουρα περισσότερα απο κάποιον άλλο,έχουμε να διδαχτούμε πολλά απο τους πάντες και τα πάντα γύρω μας, στη ζωή αυτή κανείς δεν είναι τέλειος και κανείς δεν τα ξέρει όλα (ΠΑΝΤΑ ΘΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΜΕ) η γνώση δεν έχει όρια και η αναζήτηση της ίσως είναι ένα απο τα βασικότερα νοήματα της ζωής, απο τα σημαντικότερα και περισσότερο καθοριστικά.Αν επαναλαμβάνομαι κάποιες φορές σημαίνει οτι αυτά που αναφέρω προσωπικά τα θεωρώ πολύ σημαντικά.Αναφέρω ξανά οτι αν αυτή τη στιγμή

μπορούσα να γυρίσω το χρόνο πίσω σίγουρα θα ήθελα απο μικρός να αγαπήσω το διάβασμα και γενικότερα τη γνώση,λέω όμως πολλές φορές στο σήμερα στον εαυτό μου προσπάθησε να διαβάζεις εντατικά και περισσότερο,αν το καλοσκεφτούμε κάποιιοι δεν έχουν προλάβει καθόλου να διαβάσουν γιατί κάτι συνέβει και έφυγαν απο τη ζωή σε πολύ μικρή ηλικία,τίποτα δεν είναι δεδομένο και σίγουρο στη ζωή αυτή ούτε καν το επόμενο λεπτό.Πάμε λοιπόν σιγά σιγά στη διατύπωση κάποιων απόψεων όσο αναφορά το τι συμβαίνει στο σήμερα καθαρά απο την δική μου οπτική,πριν απο αυτές να αναφέρω οτι είναι χρήσιμο για να διαμορφώσουμε τις δικές μας ιδέες να μελετήσουμε όσο περισσότερο μπορούμε να αποκτήσουμε και άλλες οπτικές για διάφορα θέματα, να ψαχτούμε και να βγάλουμε τα δικά μας συμπεράσματα συμφωνούμε με αυτά που διαβάζουμε? διαφωνούμε? και γιατί?,δεν είναι ο σκοπός μου να σας πιέσω να δεχτείτε τίποτα απο όσα αναφέρονται σε αυτό το βιβλίο,το τέλειο είναι οτι δεν είμαστε τέλειοι,γιατί αν ήμασταν

τέλειοι δεν θα χρειαζότανε να ψαχνόμαστε και να αναζητάμε συνεχώς τη γνώση. Ξεκινάμε λοιπόν.

Ζούμε λοιπόν σήμερα σε έναν κόσμο σκληρό, απάνθρωπο και αναισθητο(αυτή είναι μια απόλυτη διαπίστωση βέβαια αλλά όσο προχωράτε το διάβασμα θα καταλάβετε παρακάτω γιατί αρχίζω με αυτόν τον τρόπο, μην αγχώνεστε, γενικά στο βιβλίο περιέχεται ένα μείγμα συναισθημάτων και απόψεων οπότε είμαι σίγουρος οτι θα χαμογελάσετε επίσης πολλές φορές, θα αποκτήσετε αισιοδοξία και θα πάρετε τα πάνω σας ίσως βέβαια να σας φύγει και κάποιιο δάκρυ, τελικά πρέπει να αλλάξει κάτι στην όλη κατάσταση η όχι? μήπως βγάζω μια μεγάλη μιζέρια και απογοήτευση αυτή την στιγμή? το αφήνω πάνω σας, σίγουρα υπάρχουν και εξαιρέσεις όσο αναφορά τον τρόπο ζωής διάφορων κοινωνιών), το οτι ζούμε σε έναν τέτοιο κόσμο συμβαίνει επειδή εμείς οι ίδιοι τον δημιουργήσαμε και τον αποδεχτήκαμε, δυστυχώς δεν υπάρχει χρόνος(η υπάρχει έλλειψη οργάνωσης χρόνου ώστε να τον βρούμε) ώστε οι περισσότεροι απο εμάς να ψάξουμε μέσα μας και να βρούμε τελικά τον πραγματικό μας εαυτό, πόσοι απο μας, μας γνωρίζουμε πραγματικά? βαδίζουμε σε μία ευθεία σαν να μην υπάρχουν άλλοι

δρόμοι, δεν κοιτάμε δεξιά και αριστερά, ο καθένας μας βυθίζεται στην δικιά του καλοπέραση, τα δικά του προβλήματα, τα δικά του υπάρχοντα, τα νεύρα του, και γενικά σε όλα τα δικά του και μόνο(όλα αυτά μπορεί να υπάρχουν απο την γεννησή μας και φυσικά να καλλιεργούνται και στην γενικότερη πορεία της ζωής, γέννηση-σχολείο-πανεπιστήμιο-εργασία-οικογένεια όπου σε όλα αυτά παράλληλα περιλαμβάνονται χρήματα-υπάρχοντα-εγωισμός-ατομικότητα-γενικότερες συμπεριφορές των γύρω μας κλπ...) αυτά μας οδηγούν τελικά στο να νοιαζόμαστε αποκλειστικά και μόνο για εμάς, να είμαστε σκληροί αναισθητοί απάνθρωποι? αν

δεν ήμασταν έτσι,αν ζούσαμε διαφορετικά ο κόσμος μας θα ήταν τελικά καλύτερος για όλους?

Μπορούμε να παρομοιάσουμε θα έλεγα απο μία δικιά μου οπτική, έναν άνθρωπο ως μία "συλλογική ατομικότητα" με την έννοια οτι ναι μεν αναγκαστικά συνυπάρχει με τους υπόλοιπους,αλλά στην ουσία είναι κάτι ξεχωριστό και διαγράφει-κοιτάει την δικιά του ζωή, δηλαδή μόνος ανάμεσα σε κόσμο.Μπορεί τελικά αυτό να αλλάξει η λόγω της φύσης του ανθρώπου είναι κάτι αδύνατο και θα κοιτάει πάντα τον εαυτό του και όχι να ζουν και οι υπόλοιποι καλά,είμαστε άγνωστοι μεταξύ μας η γνωστοί? ΓΙΑΤΙ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ ΣΕ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ? μήπως αυτά θα ήταν μιά αρχή ώστε το πρόσωπο μας να φιλοξενούσε μόνιμα ένα χαμόγελο?

Σήμερα οι περισσότεροι (μακάρι να κάνω λάθος) άνθρωποι ζουν μάλλον δυστυχημένοι και φτωχοί θα έλεγα (και αυτό έχει να κάνει και με τον πνευματικό τους εσωτερικό κόσμο αλλά και με τον εξωτερικό-το γενικότερο περιβάλλον-σύστημα που ζούμε),πεθαίνοντας απο πείνα,πολέμους,διάφορες αρρώστιες,ατυχήματα κλπ...λιγότεροι "περνάνε καλά" κατά πόσο όλα αυτά μας προβληματίζουν φίλοι μου αναγνώστες? πρέπει να συμβιβαστούμε με αυτό? προσωπικά ως Γιώργος έχω αναρωτηθεί πολλές φορές και έχω καταλήξει οτι δεν μπορώ να είμαι χαρούμενος όταν άλλοι άνθρωποι υποφέρουν και ζουν κάτω απο αντίξοες συνθήκες,θεωρώ οτι το όλο σύστημα προσπαθεί συνεχώς

με διάφορα μέσα,(ανεξάρτητα αν σε κάποιους υπάρχει μέσα τους σε ένα βαθμό ακόμα αγάπη ,αλληλεγγύη,αισθήματα) να τους

μεταμορφώσει σε μη σκεπτόμενους. Όταν ένας άνθρωπος χάσει την ικανότητα της σκέψης του, την κρίση του, και γενικότερα τον εσωτερικό του κόσμο χάνει την ιδιότητα του ανθρώπου, δεν είμαστε μόνο το έξω ή μόνο το μέσα αλλά ένας συνδιασμός αυτών των δύο, αν χαθεί κάτι από τα δύο δεν μπορούμε να ονομαζόμαστε άνθρωποι. Όταν ζούμε σε ένα σύστημα όπου χρησιμοποιώντας κάποια μέσα θέλει τον άνθρωπο σε μία ρουτίνα του στυλ σχολείο, φροντιστήριο, σπίτι, εργασία, άγχος, λογαριασμοί, κατανάλωση, υλικά αγαθά, μετακινήσεις, γραφειοκρατία, επιβίωση, κοινωνικά δίκτυα, εθισμός στα κινητά τηλέφωνα, πως λοιπόν αυτός θα βρει τον χρόνο, (αν δεν δώσει και προσωπική μάχη με τον ίδιο) να αναζητήσει και να γνωρίσει τον εαυτό του, και να συνάψει σχέσεις με τους υπόλοιπους (θα πεθάνουμε και δεν θα έχουμε γνωρίσει πραγματικά εμάς τους ίδιους). Ο χρόνος και η διαχείριση του, είναι δύο παράγοντες καθοριστικοί για τη ζωή μας και ναι μεν η καθημερινότητα είναι εξαντλητική, αλλά πρέπει και εμείς οι ίδιοι να πάμε κόντρα στο σύστημα και να προσπαθήσουμε να βρούμε ελεύθερο χρόνο. Κάθε μέρα διεξάγονται εσωτερικές μάχες μέσα

μας. Όσο περισσότερο μειώνεται ο ελεύθερος χρόνος από το ίδιο το σύστημα και από εμάς, χάνεται η έννοια σκεπτόμενος άνθρωπος, και έτσι αυτός ο πλανήτης δεν είναι ένας πλανήτης με χαμόγελο γιατί το χαμόγελο βρίσκεται μέσα μας και πρέπει να βρούμε χρόνο να το αναζητήσουμε. Ένας άλλος παράγοντας είναι το χρήμα και δυστυχώς όσο μεγαλώνουμε τόσο καταλαβαίνουμε ότι έχουμε γενικά αναδείξει το χρήμα ως πιο σημαντικό από την ίδια την ανθρώπινη ύπαρξη, το χρήμα έχει αξία ενώ η ανθρώπινη ζωή όχι, στην ουσία την ανθρωπότητα στις μέρες μας την κυβερνά (για να μην είμαι απόλυτος θα πω σε ένα μεγάλο ποσοστό) ένα χαρτί και

ένα μέταλλο η αντί για αυτά, μία πλαστική κάρτα που τα αντιπροσωπεύει, τα περισσότερα γίνονται γι αυτό. Έχω καταλήξει ότι κατά πλειοψηφία (πάντα υπάρχουν εξαιρέσεις) όσα περισσότερα χρήματα κατέχει ένας άνθρωπος έχει φτωχό εσωτερικό κόσμο και δεν μπορεί να καταλάβει κάποιον σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, (κυρίως αν κάποιος γεννήθηκε πλούσιος), γιατί αν κάποιος έχει υπάρξει πρώτα φτωχός και έχει αποτυπωθεί αυτό μέσα του και μετά πλούσιος μπορεί να μπει ευκολότερα στη θέση κάποιου που περνά δύσκολα οικονομικά, για να μη τα ισοπεδώσω όλα, και φυσικά πρώτα εγώ να μην νιώθω άσχημα με αυτές τις απόψεις, υπάρχουν σίγουρα πλούσιοι και φτωχοί που ζουν πάρα

πολύ απλά τη ζωή τους, και όσα και να έχουν βοηθάνε τον συνάνθρωπο και γενικότερα το όλο περιβάλλον γύρω τους και αυτό τους δίνει ζωή, χαρά και ευχαρίστηση το έχουν αναγάγει ως βασικό σκοπό της ζωής τους, και φυσικά υπάρχουν πλούσιοι και εξωτερικά και εσωτερικά, και υπάρχουν και φτωχοί εξωτερικά και εσωτερικά, και φτωχοί εξωτερικά αλλά με πλούσιο εσωτερικό κόσμο όπου επικρατεί η καλοσύνη τα αισθήματα η αλληλεγγύη και το χαμόγελο μέσα τους. Ένας προβληματισμός μου είναι ότι από τη στιγμή που ο άνθρωπος δημιούργησε το χρήμα ως μέσο συναλλαγής μέχρι σήμερα, τον έχει πραγματικά εξελίξει η τον έχει περισσότερο καταστρέψει (και σε ποια επίπεδα?) η τελικά συμβαίνει κάτι ενδιάμεσο? Θα σας μιλήσω ανοιχτά μέσα από την καρδιά μου έχοντας υπόψιν ότι πιθανόν οι περισσότεροι ίσως διαφωνήσετε, σύμφωνα με διάφορες πηγές του διαδικτύου γενικά το χρήμα του πλανήτη έχει συγκεντρωθεί σε μεγάλο βαθμό σε κάποιες χιλιάδες ανθρώπων, όταν σχεδόν ολόκληρος ο πληθυσμός της γης είναι περίπου 8 δις και το στενάχωρο κατά τη γνώμη μου είναι ότι ένα μεγάλο ποσοστό του παγκόσμιου πληθυσμού αμοίβεται πολύ χαμηλά, δεν μπορώ να δεχτώ ότι ως άνθρωποι

έχουμε καταφέρει τόσα επιτεύγματα(ταξίδια στο διάστημα,εξέλιξη των επιστημών,ανάπτυξη της τεχνολογίας) και να μη θέλουμε να λύσουμε το πρόβλημα όσο αναφορά τους χαμηλούς μισθούς, επειδή κάποιοι θέλουν να κατέχουν υπερβολικά χρηματικά ποσά,ας μην ξεχνάμε οτι αν δεν υπήρχαν οι εργαζόμενοι θα είχαν μηδέν,θέτω αυτό το ζήτημα χωρίς να ανήκω πολιτικά σε κάποια παράταξη,και δεν επιθυμώ να ανήκω κάπου γενικότερα.Θέτω κάποιους προβληματισμούς και γιατί το κάνω αυτό? Πιστεύω ότι όση πρόοδος και να υπάρχει στην ανθρωπότητα άλλο τόσο υπάρχει και οπισθοδρόμηση,όταν είναι γεγονός ότι άνθρωποι δεν έχουν φαγητό,σπίτι,ρούχα,νερό.Έτσι λοιπόν γνώμη μου είναι ότι ζούμε σε έναν αποτυχημένο πλανήτη εφόσον υπάρχουν παγκοσμίως τέτοια φαινόμενα και δεν έχουν αντιμετωπιστεί ,είναι το αποτέλεσμα ενός συστήματος χρηματοκεντρικού και όχι ανθρωποκεντρικού,που σημαίνει οτι δίνουμε προτεραιότητα στους αριθμούς και στο χρήμα και όχι πρώτα στον ίδιο τον άνθρωπο.Έχουμε θέσει λάθος προτεραιότητες παγκοσμίως σε πολλά επίπεδα και αυτό με προβληματίζει,τελικά είμαστε άνθρωποι η όχι? φοβάμαι οτι στο σήμερα δεν έχουμε καμία σχέση όσο αναφορά τον ορισμό του πραγματικού ανθρώπου,(τι απάντηση δίνετε εσείς στην ερώτηση του τι είναι τελικά ΑΝΘΡΩΠΟΣ?).Οι κύριοι στόχοι μας απο την αρχή της ύπαξης μας θα έπρεπε να είναι οι εξής: Όλοι οι άνθρωποι να έχουν δικαίωμα στη ζωή που σημαίνει παροχή φαγητού,νερού,ρουχισμού,προσωπικής περποίησης,ιατρικής περίθαλψης,προστασίας απο τα έντονα καιρικά φαινόμενα και έστω μιας τυπικής μορφής στέγης, δεν μιλάμε ούτε φυσικά για βίλες ούτε για πολυτελείς κατοικίες γενικότερα.

Αν αυτοί οι στόχοι γίνουν πραγματικότητα τότε θεωρώ ότι η ανθρωπότητα θα έχει κάνει ένα σοβαρό βήμα, για τη δημιουργία ενός πλανήτη με χαμόγελο,όπου η λέξη ΑΝΘΡΩΠΟΣ θα μας

ταιριάζει απόλυτα.Υπάρχουν άνθρωποι που διανύουν μεγάλες αποστάσεις για να βρουν πόσιμο νερό και εμείς πάμε απλά στην κουζίνα μας,άλλοι ψάχνουν στα σκουπίδια για φαγητό και ρούχα,οικογένειες ζουν χωρίς ρεύμα,πολλά παιδιά δεν έχουν την δυνατότητα να πάνε στο σχολείο,επίσης ας μην ξεχνάμε οτι καλλιεργείται ο ρατσισμός και το μίσος μεταξύ των λαών.Αν υποθετικά σας έδιναν ένα όπλο και και σας έλεγαν αυτός είναι άστεγος-φτωχός-αποτυχημένος σκοτώστε τον πως θα αντιδρούσατε αγαπητοί μου φίλοι θα το κάνατε? και το να μη δίνουμε σημασία επίσης δεν απέχει και πολύ απο αυτό, είναι σαν ένας φόνος.Όταν κάποιος φτάνει στο σημείο να έχει βασικές ανάγκες και να μην μπορεί να τις καλύψει,η φτάνει στο σημείο να αφαιρέσει τη ζωή ενός άλλου τότε το σύστημα έχει αποτύχει εφόσον συμβαίνουν τα φαινόμενα αυτά καθημερινά.Επιτυχημένο σύστημα θα είναι αυτό που θα καταφέρει όλοι μας να έχουμε κατ ελάχιστο μία μίνιμουμ ποιότητα ζωής σε όλα τα επίπεδα,αυτό θα έχεις ως αποτέλεσμα να είμαστε πραγματικοί ΑΝΘΡΩΠΟΙ να αγαπάμε,να σεβόμαστε τους πάντες,να αγκαλιαζόμαστε, να μην κοιτάμε μόνο τον εαυτό μας,όλοι μας να είμαστε μαθητές και δάσκαλοι μεταξύ μας,έτσι η ζωή θα αποκτήσει πραγματικό νόημα και θα υπάρχει καθημερινά μόνο χαμόγελο μεταξύ μας.Ξεφεύγω κάπως απο το όλο κλίμα ελαφρώς γιατί στην ουσία μιλάμε για τις καταστάσεις που ζούμε στη ζωή αυτή, και έτσι δεν είναι άσχετα μεταξύ τους όλα όσα έχω αναφέρει,ο καθένας μας κρύβει μέσα του τα δικά του βιβλία.Επιθυμώ εδώ να αναφερθώ σε μία νοοτροπία που

με έχει ενοχλήσει πολύ και που πολλοί απο μας έχουν μέσα τους(θεωρώ απο υπερβολική αγάπη, αλλά ταυτόχρονα και απο έλλειψη συνείδησης), η οποία είναι η εξής: ΘΕΛΩ το παιδί μου να γίνει λαμπρός επιστήμονας γιατρός-δικηγόρος-δικαστής-

καθηγητής-ερευνητής-αστροναύτης κλπ... (άρα το παιδί είναι ιδιοκτησία μας και δεν έχει δικαίωμα να ακολουθήσει και να κάνει ότι αρέσει σε εκείνο). Ποτέ δεν έχω ακούσει από γονείς να λένε ότι θέλω πάνω από όλα το παιδί μου να είναι ένας άνθρωπος τίμιος, ηθικός, ευγενικός που θα έχει αγάπη και θα βοηθά τους συνανθρώπους του, και να είναι ελεύθερο να ακολουθήσει το δικό του δρόμο. Αγαπητέ μου Γιατρέ αν δεν υπήρχαν Οικοδόμοι τότε δεν θα απολάμβανες το πολυτελές σπίτι σου, Αγαπητέ μου Οικοδόμε αν δεν υπήρχαν Γιατροί τότε δεν θα είχες την υγεία σου ώστε να μπορέσεις να συνεχίσεις το έργο σου (υπάρχει αλληλό-εξάρτηση). Αν τελειώσαμε πανεπιστήμιο η σχολείο η και γυμναζόμαστε σωματικά, δεν σχετίζεται τίποτε από όλα αυτά όσο αναφορά την ολοκλήρωση μας, γιατί πολύ απλά δεν υπάρχει η έννοια ολοκληρωμένος άνθρωπος, ποτέ δεν θα αποκτήσουμε το τέλειο σώμα και όλες τις γνώσεις της ανθρωπότητας, όσα πτυχία και να έχουμε και όσες φωτογραφίες και να βγάζουμε το σώμα μας, αν κάθε μέρα (η όσο συχνότερα γίνεται) δεν καλλιεργούμε σώμα και πνεύμα η έννοια άνθρωπος θα απομακρύνεται από εμάς όλο και περισσότερο, θα έχουμε απλά μορφή ανθρώπου. Οπότε αγαπητοί μου γονείς αν θέλετε να είστε περήφανοι για τα παιδιά σας, γίνετε μαζί με αυτά μαθητές της ίδιας της ζωής μάθετε να μαθαίνετε, αγαπήστε τα για αυτό που είναι, συζητήστε μαζί τους σοβαρά για όλα τα θέματα, έτσι και αυτά θα είναι περήφανα για εσάς, είναι στο χέρι και των δύο πλευρών, να καταλάβουν ότι η πνευματική γνώση και η

σωματική εκγύμναση συμπεριλαμβάνονται στα νοήματα της ζωής, αν το παιδί σας δεν πήρε κάποιο πτυχίο δεν θα συνεχίσετε να

το αγαπάτε? είναι αποτυχημένο παιδί? ντρέπεστε γι αυτό? του μιλάτε άσχημα απο εδώ και πέρα? (Αν κάποιος έχει πτυχίο σημαίνει οτι έχει και γνώσεις? αναρωτηθείτε και για αυτό) Γιατί άραγε οταν αναζητάμε κάποιον ηλεκτρολόγο,μηχανικό,καθηγητή δάσκαλο,γιατρό, κλπ ρωτάμε τους άλλους μήπως γνωρίζουν κάποιον καλό απο αυτούς(ξέρεις κάποιον καλό Γιατρό? εγώ ως Γιώργος σας απαντάω αφού σπούδασε Γιατρός γιατί να μην είναι καλός τι φοβάστε? το πολύ πολύ να πεθάνουμε σιγά, εδώ γελάμε OK) 😊 Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να ξεκαθαρίσω οτι δεν έχω κάποιο κόμπλεξ-πρόβλημα με τους σπουδασμένους ανθρώπους(αν δεν υπήρχαν θα ήμασταν πάρα πολλά χρόνια πίσω σε όλους τους τομείς) ίδρωσαν υπερβολικά, κουράστηκαν,ονειρεύτηκαν,έθεσαν στόχους,αφιέρωσαν υπερβολικό χρόνο απο τη ζωή τους,αφοσιώθηκαν,αναζήτησαν για να πετύχουν ότι πέτυχαν,αλλά δεν τελειώνει η ζωή μετά απο την τοποθέτηση ενός πτυχίου η περισσότερων, σε έναν τοίχο όπως περιέγραψα πιο πάνω(δεν αποτελεί ολοκλήρωση).Παράλληλα με ότι κάναμε και κάνουμε σκεφτήκαμε άραγε στη ζωή μας τα εξής: δώσαμε φαγητό σε κάποιον που το έχει ανάγκη? ταίσαμε ένα ζωάκι? ποτίσαμε ένα δεντράκι? σταθήκαμε στους γύρω μας όταν μας χρειαζόντουσαν επειδή ένιωθαν στεναχωρημένοι η ήθελαν να βγάλουν κάτι απο μέσα τους,η δυστυχώς βρέθηκαν στο νοσοκομείο μετά απο κάποιο πρόβλημα υγείας? είπαμε την γνώμη μας χωρίς να φοβόμαστε? κάναμε πάντα αυτό που μας έλεγε η καρδιά μας? θέσαμε στόχους στη ζωή μας, τους ολοκληρώσαμε? βοηθήσαμε τους υπόλοιπους ανθρώπους να πραγματοποιήσουν τα δικά τους όνειρα? ζητήσαμε τα συγγνώμη μας εκεί που έπρεπε, η ακόμα και στον ίδιο μας τον εαυτό? αναγνωρίσαμε τα δικά μας λάθη? κάναμε την αυτοκριτική

μας? αγαπήσαμε? συνειδητοποιούμε κάθε μέρα πόσο σύντομη είναι η ζωή και οτι δεν ζούμε 1000 χρόνια? με τόσα που συμβαίνουν είναι ανατριχιαστικό οτι ζούμε ακόμα ,αν το καλοσκεφτούμε.Όλα αυτά και ακόμα περισσότερα που μου διαφεύγουν, τα ονομάζω πτυχίο της ζωής,και πρέπει κάθε μέρα να αναρωτιόμαστε αν τελικά αξίζουμε αυτό το πτυχίο,όταν ρωτάμε τον εαυτό μας και μας λέει ΝΑΙ απο καρδιάς τότε υπάρχει κάθε μέρα στον τοίχο μας,αν κάποια μέρα μας πει ΟΧΙ τότε για αυτή την συγκεκριμένη μέρα θα έχει χαθεί απο τον τοίχο μέχρι το επόμενο ΝΑΙ.Δεν ξέρω μετά απο όλα αυτά πως αισθάνεστε και τι άποψη έχετε διαμορφώσει στον εσωτερικό σας κόσμο,οταν διαβάζουμε ένα βιβλίο καλό είναι να βρισκόμαστε σε κάποιο μέρος που έχει απόλυτη ησυχία, ώστε το μυαλό μας να αναλύει με όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ποσοστό,αυτά που λαμβάνει.Ξαναλέω, μήπως τελικά στη ζωή διδασκόμαστε περισσότερο όταν διαβάζουμε απόψεις που μας φαίνονται σκληρές και που διαφωνούμε με αυτές? αν σε οτιδήποτε διδασκόμασταν συμφωνούσαμε, με ποιο τρόπο θα εξελισσόμασταν σαν άνθρωποι? (ένα απο τα διδάγματα που έχω πάρει απο τη ζωή, για να μην το ξεχάσω να σας το πω είναι το εξής: Να μιλάτε συχνά με τον εαυτό σας διαφορετικά δεν θα τον γνωρίσετε ποτέ).

Παρακάτω όσο προχωράτε με την ανάγνωση επιθυμία μου είναι να σας προσφέρω αισιοδοξία και χαρά,εκτός απο προβληματισμό στοχασμό και γενικότερες σκέψεις- συμπεράσματα .Το να διαβάζουμε οτιδήποτε περιλαμβάνει μόνο την στενάχωρη-δυσάρεστη πλευρά τη ζωής το μόνο που αποκτάμε είναι μόνο στεναχώρια και απαισιοδοξία.Κάποια απο τα χαρακτηριστικά της σημερινής εποχής (2022) είναι η χειραγωγή,βομβαρδισμός ενημέρωσης- πληροφοριών,τρομοκρατία,εθισμός στα κινητά τηλέφωνα,social media,φόβος,καχυποψία,με έξυπνα σπίτια,με ηλεκτρικά αυτοκίνητα φιλικά προς το περιβάλλον

(εδώ γελάμε πολύ,η μάλλον κλαίνε όσοι καταλάβουν την απάτη που κρύβεται, και που στην καλύτερη περίπτωση σε μικρό χρονικό διάστημα θα χρειάζεται να αγοράσεις άλλο λόγω βλαβών στα ηλεκτρονικά,αλήθεια πιστεύετε οτι η κατασκευή ενός ηλεκτρικού δεν επιβαρύνει το περιβάλλον? όλα γίνονται για το καλό μας και για το περιβάλλον δηλαδή τέλεια, πόσο αγγελικά πλασμένα μας τα παρουσιάζουν κάποιοι,για τα κέρδη των εταιρειών ούτε λόγος είδατε πόσο νοιάζονται τελικά για μας και μας αγαπάνε?) και όλα αυτά για να ικανοποιήσουν κάποιοι λίγοι τα συμφέροντα τους στις πλάτες του απλού πολίτη(οι πόλεμοι και οι (κορονό)ιοι επίσης να ξέρετε δεν είναι τυχαία γεγονότα που απλά συμβαίνουν),δεν υπάρχει δημοκρατία αλλά δημοκρατικοφάνεια,κάποτε άνηκα και εγώ σε αυτούς τους ανθρώπους έχοντας στον εσωτερικό μου κόσμο τα πιο πάνω χαρακτηριστικά,όταν όμως δέν έχεις τηλεόραση στον χώρο που ζεις,απέχεις απο την ενημέρωση και απο τα social media,τότε παρατηρώντας τον κόσμο γύρω σου βλέπεις και εσύ τον παλαιότερο εαυτό σου, στις πράξεις τους και στις γενικότερες συμπεριφορές τους,ο κόσμος έχει ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΤΕΙ σε μεγάλο βάθος και αυτό πρέπει να μας προβληματίσει όλους μας,φυσικά είμαι και εγώ άνθρωπος και με πολλά ελαττώματα δεν βγάζω τον εαυτό μου απέξω ούτε είμαι ξεχωριστός-σπουδαιότερος-σοφότερος απο τους υπόλοιπους,απλά υπάρχει μια εικόνα που με στεναχωρεί και όταν παρατηρείς προσεκτικά μπορείς να καταλάβεις την ζημιά που έχουν κάνει οι τηλεοράσεις,η πλύση εγκεφάλου,τα social,ο καταναλωτισμός,και οι ατελείωτες ώρες μπροστά σε κινητά τηλέφωνα

(ΓΙΑ ΝΑ ΑΡΕΣΕΙΣ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΡΑΒΑΣ ΦΩΤΟ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΕΑ ΣΟΥ, ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΕΙΣ ΣΤΑ SOCIAL, ΝΑ ΕΧΕΙΣ ΚΙΝΗΤΟ 500ΕΥΡΩ+ ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΜΟΔΑΤΗ ΘΗΚΟΥΛΑ, ΤΟ

ΑΣΤΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΕΝΑ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΘΕΩΡΕΙ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ 1500ΕΥΡΩ ΩΣ ΛΟΓΙΚΗ ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΥΣΚΕΥΗ,ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΗΝ ΣΑΣ ΚΑΝΕΙ ΕΝΤΥΠΩΣΗ ΑΛΛΑ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΑ 3000ΕΥΡΩ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΧΑΡΑ ΤΙΜΗ, ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΜΑΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΟΥΝ ΣΥΝΕΧΩΣ(ΜΑΡΚΕΤΙΝΓΚ-ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ),ΚΑΙ ΦΥΣΙΚΑ ΧΩΡΙΣ ΦΟΡΤΙΣΤΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΠΡΟΣ ΘΕΟΥ, ΓΙΑΤΙ Η APPLE ΑΡΑΓΕ ΕΙΝΑΙ Η ΠΛΟΥΣΙΟΤΕΡΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ? ΠΟΣΟ ΠΡΟΒΑΤΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΕΛΙΚΑ ΟΛΟΙ ΜΑΣ? ΠΟΣΟ ΠΛΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΠΑΘΕΙ? ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΣ? (ΕΝΝΟΩ ΜΕ ΟΛΗ ΤΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΕΞΗΣ) ΜΗΠΩΣ Ο ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΣΜΟΣ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΜΑΣ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΕΙ ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ-ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ-ΨΥΧΙΚΑ? ΘΕΤΩ ΑΠΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ, ΓΙΑΤΙ ΟΠΩΣ ΛΕΕΙ ΚΑΙ Ο ΛΑΟΣ ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΖΑΝΙ ΒΡΑΖΟΥΜΕ),σε σημείο όλα αυτά να έχουν γίνει ο εαυτός μας χωρίς όμως να έχουμε ψάξει για να βρούμε τον πραγματικό μας εαυτό,να γινόμαστε δηλαδή άβουλα όντα του συστήματος (νομίζουμε οτι πέρνουμε πρωτοβουλίες εμείς ενώ στην ουσία παίρνει πρωτοβουλίες ο δηλητηριασμένος εαυτός μας, αυτός που έχει δημιουργήσει το σύστημα μέσω της τηλεόρασης, των social και της γενικότερης ενημέρωσης που μόνο ενημέρωση δεν είναι, θα την περιέγραφα ως την καταμέτρηση αυτοκτονιών-εγκληματιών-εγκλημάτων-θανάτων-παιδεραστών-βιαστών-βιασμών-πολέμων κλπ...με λίγα λόγια ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΜΑΥΡΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΟΥΜΕ ΕΥΤΥΧΙΑ-ΑΓΑΠΗ- ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΚΑΙ ΝΟΗΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ).Το σύστημα μας θέλει ως εξής:

Άνθρωποι να παρακολουθούν τηλεόραση πολλές ώρες και κάθε μέρα, καθώς και να είναι πάνω απο μία οθόνη κινητού τηλεφώνου αφιερώνοντας το χρόνο τους στα σκουπιδο-social media κουτσομπολεύοντας,σχολιάζοντας,παρατηρώντας τις ζωές άλλων ανθρώπων και ξεχνώντας την δική του,διαβάζοντας ειδήσεις και φυσικά κάνοντας ηλεκτρονικές αγορές,παρακολουθώντας βίντεο με την ίδια θεματολογία ειδήσεων, κουτσομπολιών, lifestyle κλπ... να αγοράζουν εφημερίδες και περιοδικά για να παρακολουθήσουν και πάλι τα ίδια(ούτε ναρκωμανείς να ήταν, με τόση δόση πληροφορίας σκουπιδιών),ανθρώπους γενικά χωρίς κριτική χωρίς να σκέφτονται,χωρίς να προοδεύουν σε όλα τα επίπεδα, χωρίς γενικά να προβληματίζονται για τίποτα, να είναι παθητικά άβουλα όντα,να μετακινούνται μέσα σε έναν τενεκέ που ονομάζεται αυτοκίνητο(ποδήλατο και περπάτημα είναι άγνωστες έννοιες για κάποιους),να γίνεται γενικά ένα γρανάζι του συστήματος, και ένα πιόνι καθοδηγούμενο απο ολιγαρχίες πλούσιους-απαταιώνες- κλέφτες της γης και φυσικά να μην μπορεί εύκολα κάποιος να τους

κάνει κάτι και να αποκαλύψει τις λαμογιές τους γιατί ξέρουν καλά να κρύβονται απο τον απλό κοσμάκη επειδή έχουν επαφές μεταξύ τους(πολιτικοί, δημοσιογράφοι, έμποροι ναρκωτικών, ηθοποιοί αστυνομικοί, τραγουδιστές, εφοπλιστές, μεγαλοεπιχειρηματίες δικηγόρους, δικαστικούς, με όποιες εξαιρέσεις φυσικά υπάρχουν, ας μην τους μαυρίζουμε όλους ας έχουμε ελπίδα έστω και κάποιιο μετρημένοι στα δάχτυλα οτι είναι τίμιοι) και έτσι επειδή όλοι αυτοί έχουν σχέσεις που βασίζονται στο χρήμα και τις συναλλαγές αλληλο-καλύπτουν τις κλεψιές τους, τους συμφέρει να συνεργάζονται και είναι μία συμμορία απαταιώνων όλοι τους έχοντας τον απλό λαό ως δούλο-υπηρέτη-σκλάβο τους, ένας πλανήτης των ολίγων και όχι ένας πλανήτης ΟΛΩΝ.Οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.Στην απάντηση της ερώτησης τι έχω να προτείνω εγώ για όλα αυτά,μπορώ να πω οτι κατά κάποιο τρόπο θα δωθεί, όταν ο αναγνώστης διαβάσει ολόκληρο το βιβλίο αυτό και θα βγάλει το δικό του συμπέρασμα (μία πιθανή απάντηση που θα μπορούσε να δώσει ένας καθημερινός άνθρωπος, είναι οτι απαιτείται πολύς χρόνος και σκέψη-μελέτη-σχεδιασμός σε όλα τα επίπεδα για να δώσουμε λύση σε αυτά τα παγκόσμια προβλήματα που μας βασανίζουν).Οπότε θα μιλήσω

καθαρά απο την δικιά μου οπτική όπως φυσικά κάνω στο βιβλίο αυτό ως τώρα,δεν εχω σκοπό να ταυτιστώ απαραίτητα με κάποιους απο εσάς ούτε φυσικά και εσείς με εμένα (να έχετε πάντα τις δικιές απόψεις στη ζωή έτσι θα αρέσετε πραγματικά στον εαυτό σας μην κοιτάτε να αρέσετε πρώτα στους υπόλοιπους) .Ένας πλανήτης με χαμόγελο δηλαδή ο ιδανικός πλανήτης για εμένα,είναι αυτός όπου όλοι οι άνθρωποι θα ζουν ευτυχισμένοι, θα είναι ίσοι και θα υπάρχει μεταξύ τους αγάπη-χαρά-ευτυχία-ισότητα-μόρφωση-καλή φυσική κατάσταση-σεβασμός-αυτοκριτική-κατανόηση-εξέλιξη-ειρήνη.Για να φτάσουμε να δώσουμε απαντήσεις σε αυτά τα πολυσύνθετα

θέματα παγκοσμίως και όχι ατομικά όπως εγω πιο πάνω,θα πρέπει καταρχας να συμφωνήσουμε ότι όλοι μας επιθυμούμε να ζούμε χαρούμενοι-ευτυχισμένοι προϋπόθεση γι αυτό είναι να κάνουμε μεγάλα βήματα,να γίνουμε όλοι ένα,να διώξουμε το εγώ απο μέσα μας, να συνεργαστούμε,να αγκαλιαστούμε(αν δεν συμφωνούμε τότε μας αξίζει αυτός ο απάνθρωπος πλανήτης που ζούμε σήμερα).Τώρα θα με ρωτήσετε φυσικά απο που να αρχίσουμε και που να τελειώσουμε ώστε να γίνουν όλα αυτά...ας κάνω μία εισαγωγή διατυπώνοντας κάποια ερωτήματα,υπάρχουν ανώτεροι και κατώτεροι άνθρωποι? υπάρχουν ανώτεροι και κατώτεροι λαοί? έχουν όλοι οι άνθρωποι δικαίωμα στη ζωή? οι πλούσιοι είναι περισσότερο άνθρωποι απο τους υπόλοιπους? αν ένα σύνολο ανθρώπων δεν μπορεί να εργαστεί για διάφορους λόγους είναι ΑΜΕΑ, η ακόμα και σωματικά αν είναι αρτιμελείς και τους παρέχουμε ψυχολογική υποστήριξη η ότι άλλο χρειάζεται ώστε να γίνουν παραγωγικοί και δεν μπορούν να εργαστούν ουτε καν εθελοντικά πρέπει να τους πούμε οτι εσείς αγαπητοί δεν έχετε δικαίωμα στη ζωή οπότε σας πετάμε στο γκρεμό, συμφωνείτε εσείς με αυτό? αν ήσασταν εσείς στη θέση τους η κάποιος συγγενείς σας τι γνώμη θα είχατε? είναι αποτυχημένοι? δεν αξίζουν? κακώς

ήρθαν στον κόσμο? αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα γιατί των περισσότερων το μυαλό παει εκεί στο οτι φίλε μου αν δεν μπορείς να εργαστείς, αυτοκτόνα να πας να πνιγείς, μην γίνεσαι βάρος στην κοινωνία μας την φανταστική και την σούπερ ουάο κοινωνία που έχουμε δημιουργήσει,ο καθένας ας δώσει τις δικιές του απαντήσεις.Μετά την εισαγωγή αυτή περνάμε στην γενικότερη εξέταση του ανθρώπου όσο αναφορά τα στάδια που διανύει απο την γέννηση του ως τον θάνατο του(το προηγούμενο βιβλίο άρχιζε με την φράση όλοι ερχόμαστε στον κόσμο χωρίς να ρωτηθούμε αν το επιθυμούμε). Ένα άλλο ζήτημα και ίσως η σημαντικότερη αιτία του "ΚΑΚΟΥ" είναι αν θα πρέπει να υπάρχει ένα μέσο συναλλαγής

μεταξύ μας, και αν τα χρήματα φυσικά συμφωνούμε ότι είναι ο ιδανικότερος τρόπος συναλλαγής και πως φυσικά θα τα διαχειριζόμαστε, η αν αποφασίσουμε ότι τελικά τα χρήματα είναι μία παράμετρος όπου οδηγεί ένα μεγάλο ποσοστό ανθρώπων στη φτώχεια και την εξαθλίωση (έχετε σκεφτεί την εκδοχή να καταργούσαμε τις βιομηχανίες όπλων και τα χρήματα που ξοδεύονται εκεί να τα αξιοποιούσαμε για την ανοικοδόμηση και ανάπτυξη των "φτωχών Χωρών";), στην δύσκολη διαβίωση και επιβίωση καθώς και στις διακρίσεις που δημιουργούν μεταξύ των ανθρώπων. Όταν ερχόμαστε στη ζωή είναι απαραίτητο να μεγαλώνουμε με αγάπη, να δώσουμε μάχη να διώξουμε τον εγωισμό (τον κακό-τοξικό εγωισμό) από μέσα μας και το γενικότερο περιβάλλον γύρω μας να μας καλλιεργεί στο να έχουμε αγάπη και σεβασμό-αλληλεγγύη, αυτό είναι ένα πρώτο βήμα όσο αναφορά τη δημιουργία ενός πλανήτη με χαμόγελο του ιδανικού δηλαδή πλανήτη για εμένα. Σίγουρα τα θέματα που αφορούν τον τρόπο ζωής και την συμπεριφορά των ανθρώπων είναι πολυσύνθετα, περιλαμβάνουν ανάλυση σε βάθος, και δεν γνωρίζω κατά πόσο τελικά οι επιστήμες τα έχουν καταφέρει απόλυτα στον τομέα αυτό, ξέρουμε παγκοσμίως τα περισσότερα στη ζωή αυτή η τα λιγότερα? υπάρχουν γνώσεις που δεν θα αποκτήσουμε ποτέ όσο και αν συνεχίζει να είναι εν ζωή το ανθρώπινο είδος εσείς τι πιστεύετε? Αν ρωτήσουμε εκατοντάδες ανθρώπους για το αν άξιζε τελικά να έρθουν στον κόσμο αυτό, για το τι τους κάνει χαρούμενους και τους δίνει νόημα θα ακούσουμε πολλές ενδιαφέρουσες απαντήσεις. Κάθισα αρκετές μέρες και σκέφτηκα για το πως τελικά θα συνεχίσω το βιβλίο και αισθάνθηκα μεγάλη αδυναμία και κάπως περίεργα, επειδή προβληματίστηκα και είπα μέσα μου μήπως δεν πρέπει να το γράψω τι γνώσεις έχω εγώ ώστε να γράψω ένα βιβλίο, μου φάνηκε δηλαδή σαν ένα πολύ τολμηρό βήμα στη ζωή μου, θέλω απλά να βγει ότι υπάρχει μέσα μου αυτό είναι όλο και η παρουσίαση δικών μου απόψεων, έχοντας υπόψιν ότι εσείς που το διαβάζετε μπορεί να σας φανεί απαράδεκτο και να σας πω την αλήθεια πρέπει όλοι μας στη ζωή να δεχόμαστε την κριτική για να γίνουμε καλύτεροι, θα ένιωθα περισσότερο άνετα αν μου πει κάποιος στα ίσια ξέρεις Γιώργο το διάβασα και δεν μου άρεσε καθόλου η ότι είσαι υπερβολικός η ότι όλα αυτά που γράφεις είναι βλακείες, όταν κάτι είναι ευχάριστο έχει πετύχει τον σκοπό του, όταν κάτι είναι δυσάρεστο και πάλι έχει πετύχει τον σκοπό του γιατί προκαλεί τον εγκέφαλο να λειτουργεί περισσότερο, δεν υπάρχει άποψη καλή η κακή υπάρχει απλά άποψη και ο καθένας την ερμηνεύει-δέχεται-απορρίπτει σύμφωνα με τα δικά του κριτήρια. Συνεχίζοντας λοιπόν με τα στάδια που διανύουμε στη ζωή μας (τουλάχιστον αν όχι όλοι μας οι περισσότεροι), θα ήθελα να

αναφερθώ στην έννοια Σχολείο,μια πρώτη μορφή Σχολείου (μία άλλη έννοια για το Σχολείο θα μπορούσε να είναι η εξής: οπουδήποτε διδασκόμαστε το οτιδήποτε) φυσικά θεωρώ ότι είναι το μέγλωμα των παιδιών απο τους γονείς τους με την προϋπόθεση ότι τα παιδιά φυσικά μεγαλώνουν με αυτούς, και όχι σε κάποιο ορφανοτροφείο η γενικά διάφορους οργανισμούς που αναλαμβάνουν τέτοιους ρόλους.

Το Σχολείο (αλήθεια εσείς τι αναμνήσεις έχετε απο αυτό? η πως σας φαίνεται αν είστε μαθητές?ο καθένας ας δώσει τις δικιές του απαντήσεις) λοιπόν όπου στέλνουν οι γονείς τα παιδιά τους για να διδαχτούν (υπάρχει και ένα μέρος που ονομάζεται φροντιστήριο για να μάθουν όσα δεν έμαθαν στο Σχολείο φυσικά, και εγώ ο χαζός ρωτάω τότε τι μαθαίνουν τα παιδιά στο σχολείο αν είναι να χρειάζονται ΚΑΙ φροντιστήριο? ρητορική ερώτηση) και να πάρουν γνώση πρέπει για εμένα να επανακαθορίσει τον ρόλο του,όσο περνούσαν τα χρόνια κατάλαβα πόσα πολλά δεν διδάχτηκα και πόσο στεναχωρημένος και ντροπιασμένος νιώθω που πήγα.Ας συνεχίσω λοιπόν με την περιγραφή ενός ιδανικότερου-καλύτερου Σχολείου με τα σημερινά μυαλά που έχω.Το Σχολείο λοιπόν θα πρέπει να διδάσκει αρχικά την αγάπη,το σεβασμό,την αλληλεγγύη,την φιλοζωία,την φιλία και γενικά να δημιουργεί σε ένα πρώτο βαθμό πολίτες κοινωνικά μορφωμένους,θεωρώ αυτές τις αρχές τις σημαντικότερες στη ζωή αυτή και αποτελούν τη βάση για την δημιουργία ενός πλανήτη με χαμόγελο (κάποιοι απο εσάς θα έχετε ίσως ακούσει την φράση ότι όλα ξεκινάνε απο το σχολείο και την οικογένεια).Η επόμενη προσωπική άποψη που θέλω να αναφέρω, είναι ότι τα Σχολεία θα πρέπει να περιλαμβάνουν εγκαταστάσεις με όργανα

γυμναστικής,αποδυτήρια,πισίνες,ντουζ,διάφορα γήπεδα.Όλα αυτά μπορεί να σας φαίνονται ως περιττές πολυτέλειες, μην ξεχνάτε όμως ότι χωρίς την σοβαρή εκγύμναση του σώματος(θεωρώ βέβαια ότι είναι απαραίτητη για όλες τις ηλικίες) δεν θα μπορούν οι μαθητές να εξασκήσουν και το πνεύμα τους γιατι το ένα βρίσκεται σε άμεση εξάρτηση απο το άλλο.Προϋπόθεση (τα γερά θεμέλια του οικοδομήματος) λοιπόν για τη γνώση θα πρέπει να είναι η εξάσκηση του σώματος και του πνεύματος του μαθητή.Ένας άλλος πολύ σημαντικός παράγοντας που συχνά αγνοούμε είναι η σωστή διατροφή όπου αποτελεί ένα στοιχείο για την υγεία μας όλων γενικότερα και όχι μόνο των μαθητών αποτελεί και αυτό ένα μεγάλο μέρος της μάθησης.Γνώμη μου φυσικά είναι τα παιδιά να σιτίζονται εντός των Σχολείων και δωρεάν.Ένα άλλο στοιχείο επίσης πολύ σημαντικό είναι η ψυχολογία και η αυτοβελτίωση καθώς και η έκφραση των συναισθημάτων τους, γιατί χωρίς όλα αυτά κανείς μας δεν είναι σε θέση να κάνει το

οτιδήποτε, που σημαίνει πολύ απλά: ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ στα σχολεία αποχθές όλοι οι μαθητές να αντιμετωπίζονται ισάξια και χωρίς διακρίσεις, καθώς και ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΥΤΟΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ, οι δάσκαλοι και καθηγητές να βλέπουν τα παιδιά που διδάσκουν ως δικά τους παιδιά και επίσης αναγκαίο ΝΑ ΤΑ ΑΚΟΥΝΕ γιατί έχουν να διδαχτούν πολλά από αυτά. Επαναλαμβάνω ότι αυτά δεν είναι πολυτέλειες είναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ αποτελούν τη βάση ώστε οι άνθρωποι να πηγαίνουν στο σχολείο με ΧΑΜΟΓΕΛΟ, και όταν το ολοκληρώσουν να νιώθουν περήφανοι και χαρούμενοι όπου μέσω αυτού κατάφεραν να δημιουργήσουν μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, με μία άριστη σωματική διάπλαση, με καλλιεργημένο νου-ψυχή-καρδιά και την γνώση που απέκτησαν από τα βιβλία, αφού πρώτα έμαθαν πως να μαθαίνουν απέκτησαν κρίση-κριτική και λειτούργησε ο εγκέφαλός τους. Συνοψίζοντας έχουμε με τη σειρά γυμναστική του σώματος-καλλιέργεια πνεύματος+ ψυχής+καρδιάς-μάθηση του πως να μαθαίνουμε-ψυχολογία-αυτοβελτίωση-έκφραση συναισθημάτων-θετικότητα-εξάσκηση δεξιοτήτων-κουβέντα όσο αναφορά τα όνειρα των παιδιών-γνώση από τα βιβλία. Τα βιβλία επιβάλλεται να έχουν γραφτεί με αγάπη να είναι πολύ απλά γραμμένα και κατανοητά. Ένα βιβλίο κατά τη γνώμη μου θεωρείται πετυχημένο αν είναι γραμμένο με απλό τρόπο και κατανοητό και μπορεί να το διαβάσει ένας άνθρωπος σε οποιαδήποτε ηλικία, να περιέχει επίσης αρκετά κατανοητά παραδείγματα, και το σημαντικότερο είναι να εξηγεί με πάρα πολύ εύκολη-κατανοητή γραφή τα εξειδικευμένα-δύσκολα θέματα-έννοιες αν τυχόν περιλαμβάνει ώστε να τα καταλαβαίνουμε όλοι μας. Συνοψίζοντας λοιπόν (συγχωρέστε με και πάλι που επαναλαμβάνομαι είναι κάτι πολύ σημαντικό και καθοριστικό για την ανθρώπινη ύπαρξη, και τολμώ να πω ότι από αυτές τις αξίες εξαρτάται ολόκληρο το σύνολο του παγκόσμιου πληθυσμού για να μπορέσει να ζει με ΑΓΑΠΗ ΕΙΡΗΝΗ και ΣΕΒΑΣΜΟ), αναφέρουμε και πάλι την ανάπτυξη σωματικής διάπλασης, ψυχής, καρδιάς, πνεύματος και αφού όλα αυτά υλοποιηθούν (προφανώς από τους κατάλληλους ανθρώπους π.χ απόφοιτους φιλοσοφίας, γυμναστές, ειδικούς στην αυτοβελτίωση συμπεριλαμβανωμένων και άλλων ειδικοτήτων που δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω) να ακολουθήσει η γνώση από τα βιβλία, ξέρετε αυτά που μας δίνουν να διαβάσουμε για να δώσουμε εξετάσεις και να πάμε στην επόμενη τάξη (πάντα θεωρούσα βάρβαρο να κρίνεται το μέλλον μας από αριθμούς-διαγωνίσματα-εξετάσεις). Στη ζωή αυτή είμαστε γενικότερα μαθητές και δάσκαλοι αλλά κανείς μας δεν ξέρει τα πάντα. Επανέρχομαι στον όρο ψυχολογία γιατί χωρίς αυτήν δεν γίνεται τίποτα και αποτελεί προϋπόθεση για όλα τα παραπάνω, θεωρώ αναγκαίο να καθιερωθεί ο θεσμός του ψυχολόγου σε όλα τα Σχολεία όπου θα συζητάει με

μαθητές αλλά και με δασκάλους. Ένα παιδί λοιπόν απο μικρό πρέπει να μεγαλώσει σωστά, και αυτός είναι ο ρόλος που αναλαμβάνουν η Οικογένεια του και το Σχολείο. Όλα όσα αναφέραμε θα έχουν ως αποτέλεσμα ένας νέος να γνωρίσει τον εαυτό του και αυτό με τη σειρά του θα τον οδηγήσει να πάρει τις σωστές αποφάσεις για τη ζωή του. Αν ρωτούσαμε ένα σύνολο ζευγαριών τα όνειρα που έχουν για τα παιδιά τους θα ακούγαμε απο κάποιους απόψεις του στυλ να τελειώσουν κάποιο πανεπιστήμιο. Αν είστε γονείς θα ήθελα να σας πω οτι είναι λάθος να καταδικάζετε και να κρίνετε αρνητικά το παιδί σας αν τελικά δεν ικανοποιήσει τα όνειρα που είχατε γι' αυτό, αφήστε το ελεύθερο να ακολουθήσει τον δικό του δρόμο και να το αγαπάτε πραγματικά οτι και να κάνει στη ζωή του, δεν θυμάμαι αν το ανέφερα και πιο πάνω αλλά μη βλέπετε τα παιδιά σας, σαν να είναι αντικείμενα ιδιοκτησίας σας. Η κάθε Χώρα όπου ζουν οι μαθητές είναι απαραίτητο να τους προσφέρει όσο το δυνατόν περισσότερες εναλλακτικές εκτός των πανεπιστημίων και φυσικά δωρεάν (Πιστεύω 100% οτι ο όρος ιδιωτική εκπαίδευση πρέπει να καταργηθεί απο χθές, η γνώση σε όλα τα επίπεδα να είναι ΔΩΡΕΑΝ ώστε όλα τα παιδιά ανεξαρτήτως οικονομικής δυνατότητας να κάνουν τις επιλογές τους χωρίς φόβους και προβληματισμούς, θα ήθελα να αναφέρω επίσης οτι στο διαδίκτυο υπάρχει πολύ μεγάλος αριθμός δωρεάν βιβλίων σε μορφή pdf, μία ιστοσελίδα που έχω βρει είναι η www.pdfdrive.com μην νιώθετε άσχημα αν κατέχετε και κάποια δωρεάν βιβλία, άλλωστε αν δεν ήταν νόμιμες αυτές οι σελίδες θα τους απαγορεύονταν να υπάρχουν). Μην επιβάλλετε στο παιδί σας τα δικά σας πιστεύω, και τον ίδιο τρόπο συμπεριφοράς που είχαν οι δικοί σας γονείς προς εσάς. Υπάρχει πιθανότητα το παιδί σας να μην γίνει ΓΙΑΤΡΟΣ-ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ-ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΛΠ... και επίσης να μην παντρευτεί έναν άνθρωπο των παραπάνω ειδικοτήτων, η απόφοιτο πανεπιστημίου γενικότερα, δεν πρέπει να σας πανικοβάλλει ούτε να έχετε μίσος προς αυτό, επειδή δεν σας αρέσουν οι επιλογές του, μην αγαπάτε και μη συμπεριφέρεστε στα παιδιά σας υπο τις δικιές προϋποθέσεις τα δικά σας πιστεύω και τους δικούς σας όρους, μην αναφέρετε φράσεις του στυλ είμαι γονιός σου ξέρω περισσότερα και θα κάνεις αυτό που σου λέω εγώ, όπως δεν θα κόβατε τα φτερά σε ένα περιστέρι που τριγυρνάει στην αυλή σας μην κόβετε τα φτερά του παιδιού σας, μην το αποθαρρύνετε να πετάξει στους δικούς του ουρανούς με τα δικά του φτερά. Γενικότερα μην καταπιέζετε στη ζωή σας τους υπόλοιπους, όσο πιο ήρεμος είναι ένας άνθρωπος τόσο περισσότερο θα βρει τον εαυτό του, θα κάνει τα δικά του πλάνα για τη ζωή, την αυτοκριτική του, θα δώσει αγάπη, θα πάρει αγάπη και θα γίνει σε μεγάλο βαθμό σκεπτόμενος και φιλοσοφημένος.

Ο Εργασιακός τομέας περιλαμβάνεται επίσης στη ζωή ενός ανθρώπου(αποτελεί το μεγαλύτερο μέρος), και έτσι θα αναλυθούν οι προσωπικές μου απόψεις στις γραμμές που ακολουθούν.Τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει αλλαγές όσο αναφορά τον τρόπο που εργαζόμαστε και τον τόπο,με την εξέλιξη της τεχνολογίας ορισμένοι απο εμάς χρησιμοποιούμε ηλεκτρονικούς υπολογιστές(σταθερούς-φορητούς) που σημαίνει ότι πλέον πολλά γίνονται μέσα απο μία οθόνη,και φυσικά με την ύπαρξη φορητών υπολογιστών-κινητών τηλεφώνων-τάμπλετ και του διαδικτύου,δεν έχουμε κάποιο περιορισμό όσο αναφορά τον χώρο-τόπο εργασίας μας.Αυτό το είδος εργασίας μοιάζει να είναι το ιδανικότερο για πολλούς επειδή μας παρέχει κάποια "ελευθερία" δεν έχουμε ένα αφεντικό με φυσική παρουσία να μας φωνάζει και να διαμαρτύρεται πάνω απο το κεφάλι μας,το μειονέκτημα είναι οτι περιορίζονται οι πραγματικές ανθρώπινες επαφές και καλλιεργείται η απομόνωση μεταξύ των ανθρώπων,δεν υπάρχει-υπάρχουν η ίδια έκφραση-ανάπτυξη του λόγου και των επιχειρημάτων, κατανόηση και συγκέντρωση του νου,αποτελεσματικές λύσεις των προβλημάτων που έχει η κάθε εταιρεία αν δεν βρισκόμαστε και δεν τα λέμε διά ζώσης.Όσο αναφορά τον τύπο εργασίας που απαιτεί φυσική παρουσία στον εργασιακό χώρο γενικότερα, αναφέροντας τις προσωπικές μου απόψεις θα ήθελα να εισάγω τον όρο οικογένεια σε μία επιχείρηση (κάτι που ίσως ορισμένοι απο εσάς το έχετε σκεφτεί) και να πω ότι πόσο όμορφο θα ήταν αν διευθυντές-προϊστάμενοι-υπάλληλοι ένιωθαν μεταξύ τους σαν μία οικογένεια,υπήρχε πραγματική συνεργασία-αγάπη-σεβασμός που θα είχε ως αποτέλεσμα να είχαν όλοι τους πάνω απόλα καλή ψυχική υγεία και θα είχε ως επακόλουθο την πρόοδο της,στις περισσότερες εταιρείες σήμερα πόσοι συμπαθούν τους διευθυντές και τους προϊσταμένους τους?πόσοι ξυπνάνε το πρωί με χαμόγελο και νιώθουν πραγματικά χαρούμενοι και ευτυχισμένοι πηγαίνοντας στην εργασία τους,πόσοι νιώθουν την άνεση να αναπτύξουν τις σκέψεις και τις ιδέες τους χωρίς φόβο και άγχος,χωρίς να σκέφτονται την απόλυση τους,θα μου πείτε οτι το μοντέλο που επικρατεί στις μέρες μας πιθανόν είναι μια χαρά κυκλοφορεί το χρήμα,τα προϊόντα και όλα καλά,τι να τα κάνουμε αυτά όμως αν δεν υπάρχει εσωτερική ψυχική υγεία(που αργα η γρήγορα θα οδηγήσει σε σοβαρά προβλήματα υγείας με την πιθανότητα και του θανάτου,και ξέρετε,όσα χρήματα και να έχουν κάποιοι δεν μπορούν αυτά να τους θεραπεύσουν, και τριγυρνάνε γενικότερα γύρω μας συναισθήματα-εκφράσεις του στυλ οτι τώρα είναι αργά-δεν θα πάρω τα χρήματα μου και τα υπάρχοντα μου στον τάφο-μακάρι να γύρναγε ο χρόνος πίσω και τα πράγματα να ήταν διαφορετικά κλπ...) και αν πάνω απόλα δεν δώσουμε προτεραιότητα σε αυτήν,

γιατί μην ξεχνάτε ότι αν δεν υπήρχαμε ως άνθρωποι τότε δεν θα υπήρχαν ούτε οι γνώσεις μας- ούτε τα δημιουργήματα-επιτεύγματα μας. Ποιές είναι οι πιθανότητες λοιπόν να αναπτύσσεται μία επιχείρηση και ταυτόχρονα να έχουν καλή ψυχική υγεία οι άνθρωποι της, αν τσακωνόντουσαν, υπήρχαν πολλά νεύρα, άγχος, πόνος, (κατά)πίεση, τοξικός εγωισμός?. Σε έναν ιδανικό κόσμο οι λύσεις σε όλα αυτά λοιπόν προσωπικά πιστεύω ότι θα έπρεπε να είναι η εφαρμογή των παρακάτω αξιών: αγάπη, σεβασμός, εκτίμηση, συνεργασία, επικοινωνία μεταξύ ΌΛΩΝ σε μία επιχείρηση, να μην υπήρχαν οι τσακωμοί-ειρωνίες-υποκρισία-ζήλεια-απειλές-απολύσεις, θα είναι όλοι τους μαζί μία οικογένεια και έτσι θα δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα για ένα μέλλον γεμάτο αισιοδοξία, εξέλιξη, πρόοδο. Παρατηρούμε σήμερα τους περισσότερους εργαζόμενους να αναφέρουν τα καθημερινά τους βιώματα όπου το κλίμα εργασίας περιλαμβάνει γενικότερα καταπίεση, άγχος, τσακωμούς, νεύρα, απολύσεις, ψυχρότητα, αυτά συμβαίνουν όπως όλοι ξέρουμε στις περισσότερες επιχειρήσεις. Κλείνοντας λοιπόν την αναφορά μου όσο αναφορά τον εργασιακό τόμεα έχω να πω με λίγα λόγια, ΠΡΩΤΑ ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ, όσα χρήματα και να υπάρχουν στις τσέπες μας δεν μπορούν να αποκαταστήσουν την δικιά μας ψυχική υγεία και των συνεργατών-εργαζομένων μας, και το αναφέρω αυτό κυρίως για τους ιδιοκτήτες των επιχειρήσεων. ΑΓΑΠΗΣΤΕ ΚΑΙ ΕΚΤΙΜΗΣΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΣΟΒΑΡΑ ΤΑ ΟΣΑ ΑΝΑΦΕΡΘΗΚΑΝ ΠΙΟ ΠΑΝΩ, ΔΩΣΤΕ ΤΟΥ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΤΕΙ, ΜΗΝ ΕΙΣΤΕ ΑΡΝΗΤΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟΨΕΩΝ-ΙΔΕΩΝ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΙ.

Συνεχίζοντας ας επιστρέψουμε ξανά στην γενικότερη φιλοσοφία του βιβλίου, αναφέροντας και πάλι προτάσεις-γνώμες-ιδέες-αντιλήψεις-γεγονότα όσο αναφορά τον σημερινό τρόπο ζωής και το τι θα μπορούσε να αλλάξει για να γίνει καλύτερος (πάντα με βάση τις προσωπικές μου απόψεις, όπου κανείς από εσάς αγαπημένοι μου δεν είναι αναγκαστικό να συμφωνήσει με αυτές). Ένα πραγματικό περιστατικό που συνέβη σε ένα βαγόνι του προαστιακού σιδηροδρόμου όπου ήμουν παρόν, και θα ήθελα να σας το διηγηθώ ώστε να προβληματιστούμε όλοι μας και να βγάλουμε τα δικά μας συμπεράσματα για εμάς είναι το εξής: Τρεις γυναίκες (θα μπορούσαν να είναι και άντρες δεν έχει να κάνει με το φύλλο, αυτή η ιστορία έχει σχέση με τον γενικότερο τρόπο ζωής και φιλοσοφίας όλων μας) ειρωνεύονται και κοροϊδεύουν έναν τύπο επειδή από τη μέση και πάνω δεν φοράει κάτι (σκόπιμα η όντως δεν είχε να φορέσει κάτι, δεν έχει νόημα να το εξετάσουμε αυτό σε ΑΥΤΗ την

ιστορία θα καταλάβετε την ουσία παρακάτω) και λέει μία αυτός κάνει στριπτίζ? πετάγομαι και εγώ με την σειρά μου και τους αναφέρω ότι δεν σας πειράζει ότι τα κοριτσάκια από 12 ετών σήμερα κυκλοφορούν σχεδόν γυμνά? και η απάντηση που λαμβάνω είναι ότι δεν μιλάμε γενικά αλλά για το συγκεκριμένο περιστατικό. Κάπως τα φέρνει η κουβέντα και τους είπα ότι εγώ δεν θέλω να παντρευτώ και ότι νιώθω καλά έτσι όπως είμαι, και μία κυρία από αυτές μου λέει ότι έχω πρόβλημα, και με τη σειρά μου είπα ότι υπάρχει κάποιος να σε αναγκάζει να παντρευτείς η υπάρχει κάποιος νόμος που να το αναφέρει αυτό? σιγά σιγά σταμάτησε και η συζήτηση όπως καταλαβαίνετε, δεν είχε και νόημα η συνέχεια της κουβέντας, γιατί ο καθένας μας βλέπει με την δικιά του οπτική τη ζωή και έχει τις δικιές του απόψεις. Ο λόγος που το έγραψα αυτό είναι για να ασκήσω κριτική στον εαυτό μου και όχι σε αυτές τις κυρίες, τελικά έπρεπε να λάβω μέρος στο περιστατικό αυτό η όχι? σκέφτομαι ότι αν μπορούσα να γύριζα τον χρόνο πίσω θα έβγαζα και θα έδινα την δικιά μου μπλούζα στον άνθρωπο αυτόν χωρίς να με νοιάζει που θα πήγαινα σπίτι χωρίς μπλούζα. Μήπως θα μας βοηθούσε πριν πούμε-κάνουμε οτιδήποτε στη ζωή αυτή να το σκεφτόμασταν περισσότερο? μήπως να τοποθετούσαμε και εμάς στη θέση των άλλων ανθρώπων? αν ήταν κάποιος γνωστός μας στην κατάσταση του ανθρώπου παραπάνω πως θα αντιδρούσαμε? προβλήματα όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν, το να τα αναφέρουμε συνεχώς ότι υπάρχουν και να γκρινιάζουμε ξοδεύουμε τζάμπα την ενέργεια μας και δεν δίνουμε κάποια λύση η λύσεις. Έχω αναφέρει πολλές φορές το πόσο σημαντικό είναι να γνωρίζουμε τον εαυτό μας καθόλη τη διάρκεια της ζωής μας και συνεχώς να ψάχνουμε μέσα μας, να αναζητάμε την γνώση, να διαβάζουμε, και πόσο ωραίο είναι να διαβάζουμε σε ένα φυσικό περιβάλλον-δάσος-θάλασσα-βουνό ότι αρέσει σε εσάς, επίσης ας εκμεταλλευτούμε τις ιστορίες της καθημερινότητας για να γινόμαστε συνεχώς ένας καλύτερος (στη θέση του καλύτερος θα μπορούσαν να μπουν πάρα πολλές λέξεις γιατί η λέξη αυτή ερμηνεύεται και διαφορετικά από τον καθένα μας) ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Ο καθένας μας είναι διαφορετικός, ο λόγος που συζητάμε μεταξύ μας είναι επειδή έχουμε ανάγκη να κάνουμε ανταλλαγή απόψεων, προσφέρουμε-μοιραζόμαστε στην ουσία τον εσωτερικό μας κόσμο στον υπόλοιπο κόσμο. Από την άλλη πλευρά μην φοβάστε την μοναξιά γιατί αυτή είναι η καλύτερη φίλη που μας δίνει την ευκαιρία να γνωρίσουμε πραγματικά τον εαυτό μας, μην ντρέπεστε για τον εαυτό σας αποδεχτείτε τον, αγαπήστε τον, αγαπήστε την αλήθεια και κοιτάξτε την κατάματα, να ξέρετε ότι όσοι έχουν επιλέξει να βρίσκονται δίπλα σας σημαίνει ότι σας αποδέχονται όπως ακριβώς είστε, επαναλαμβάνομαι και γίνομαι κουραστικός το γνωρίζω, αλλά επειδή η ζωή είναι σύντομη όπως

εγώ τα αναφέρω αυτά πολλές φορές στο βιβλίο αυτό έτσι είναι αναγκαίο να το κάνετε και εσείς καθημερινά για να βρείτε αυτά που πραγματικά δίνουν νόημα στην ίδια σας την ύπαρξη. Τελικά έχουμε σκεφτεί την εικόνα που θέλουμε να έχουν οι υπόλοιποι για εμάς είτε υπάρχουμε είτε όχι? Τι είναι τελικά αυτό που αφήνουμε πίσω μας όταν φεύγουμε από τη ζωή αυτή? τα υλικά μας? τα μη υλικά μας? τα συναισθήματά μας? την καρδιά μας? την ψυχή μας? το μυαλό μας? τις πράξεις μας? την αγάπη μας? τα έργα μας? τον τρόπο που επηρέασαμε τους γύρω μας? όλα αυτά μαζί? Όταν βρισκόμαστε σε ένα νοσοκομείο και μας απομένει λίγη ζωή τι σκεφτόμαστε? γεννιόμαστε άνθρωποι, μήπως όμως και λίγο πριν φύγουμε από τη ζωή αποκτάμε την πραγματική ανθρωπιά μας και διακατεχόμαστε επίσης από αυτή? εξετάζουμε μήπως τότε τον βαθύτερο εσωτερικό μας κόσμο? κάνουμε σκέψεις στενάχωρες και μελαγχολικές? μας κατακλύζουν τύψεις? σκεφτόμαστε ότι ίσως δεν έπρεπε να είχαμε στεναχωρέσει τους άλλους? σε όλα αυτά πιθανώς οι απαντήσεις να είναι προφανείς. Έχουμε τελικά και την ανάγκη να περάσουμε μηνύματα αγάπης και να πεθάνουμε σφίγγοντας το χερί ενός αγαπημένου μας προσώπου? θα πάρουμε στην τελευταία μας κατοικία μαζί και όλα μας τα υπάρχοντα (προφανώς όχι)? γιατί συμβαίνουν όλα αυτά τελικά? τι θα αλλάζαμε αν ο χρόνος γύριζε πίσω? μήπως και αν γύριζε ο χρόνος πίσω δεν θα αλλάζαμε τίποτα γιατί δεν θα μας υπαγόρευε και ο ίδιος μας ο εαυτός κάτι διαφορετικό? μήπως αν αλλάζαμε κάτι θα σήμαινε ότι δεν θα αποδεχόμασταν τον ίδιο μας τον εαυτό έτσι όπως ήταν? αν δεν αλλάζαμε-αναθεωρούσαμε κάτι μήπως θα πρέπει να ανησυχούσαμε γιατί αυτό θα σήμαινε ότι δεν θα εξελισσόμασταν ως άνθρωποι? τι είναι η ζωή? τι είναι ο θάνατος? ο καθένας μας ας δώσει τις δικιές του απόψεις και ερμηνείες πάνω σε αυτά τα θέματα για αυτό άλλωστε τα αναφέρω. Επειδή λοιπόν με βάση τα παραπάνω βγάζουμε το συμπέρασμα ότι η ζωή είναι πολύ σύντομη, εγώ ως άνθρωπος έχω κάνει κάποιες προσωπικές μου επιλογές οι οποίες είναι οι εξής: Δεν έχω και δεν είχα ποτέ αυτοκίνητο-μηχανάκι γιατί ποτέ δεν τα χρειάστηκα, δεν φοράω ακριβά ρούχα, τα περισσότερα μου ρούχα έχουν ξεβάψει από το πλύσιμο συνεχίζω όμως να τα φοράω και φυσικά δεν ανήκουν σε κάποια διάσημη φίρμα, γυμνάζω το σώμα μου, διαβάζω βιβλία, δεν τρώω κρέας, εδώ και πολλά χρόνια δεν έχω τηλεόραση στο μέρος όπου μένω, εδώ και πολλά χρόνια δεν έχω social media, χρησιμοποιώ Ubuntu linux και όχι windows, επικοινωνώ με email και σταθερό τηλέφωνο, επίσης εδώ και πάρα πολύ καιρό δεν παρακολουθώ καθόλου ειδήσεις γενικότερα, αυτά λοιπόν που σταμάτησα να ασχολούμαι μαζί τους το έκανα γιατί ΚΑΘΙΣΑ ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΗΚΑ και κατέληξα στο συμπέρασμα ότι δεν με εξελίσσουν ως άνθρωπο, δεν μου επιτρέπουν

να έχω καλή ψυχολογία,δεν μου επιτρέπουν να σκέφτομαι ελεύθερα,και γενικά δεν μου επιτρέπουν να διανύσω την πορεία που εγώ θέλω στη ζωή μου,και το σημαντικότερο δεν μου επιτρέπουν να νιώθω ΑΝΘΡΩΠΟΣ(οι επιλογές αυτές έχουν ως κόστος να απομονωθώ και φυσικά να μην είμαι αρεστός στους υπόλοιπους),ναι είμαι μοναχικός άνθρωπος και απομονωμένος αλλά σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σας πω, οτι γενικότερα η ζωή μου ήταν και είναι μοναχική οπότε αυτό δεν με πειράζει καθόλου,νιώθω υπέροχα όπως είμαι και το σημαντικότερο είναι οτι μου αρέσω και με αγαπάω πολύ,κάντε τις δικιές σας επιλογές στη ζωή σας, βρείτε το τι δίνει νόημα στη ζωή σας και ακολουθήστε το,βρείτε τα δικά σας μονοπάτια στη ζωή,κάντε τις δικιές σας ερωτήσεις στον εαυτό σας και βρείτε τις δικιές σας απαντήσεις,μέσω αυτών των ενεργειών βοηθάτε και τον εαυτό σας και το κοινωνικό σύνολο γύρω σας.Τα παραπάνω ανήκουν θεωρώ σε αυτό που πολλοί ονομάζουν "ΥΓΙΗ ΕΓΩΙΣΜΟ".Να έχετε υπόψιν οτι πάντα έχετε την δυνατότητα ΕΠΙΛΟΓΩΝ στη ζωή σας,να το θυμάστε καθημερινά αυτό,και να ξέρετε οτι οι επιλογές σας είναι πραγματικά αυτές που επιθυμείτε όταν σας κάνουν να χαμογελάτε και να νιώθετε ευτυχισμένοι,μην κάνετε οτι σας λένε οι άλλοι αν πρώτα δεν έχετε μιλήσει με τον εαυτό σας, και μετά απο αυτήν την συζήτηση θεωρείτε-καταλήγετε οτι αυτό που ακούσατε δεν είναι το σωστό,ΝΑ ΛΕΤΕ ΠΑΝΤΑ ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟΨΕΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΑΝΟΙΧΤΟΙ, ΑΛΛΑ ΠΕΙΤΕ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΟΥΣ ΟΤΑΝ Ο ΕΑΥΤΟΣ ΣΑΣ ΔΕΝ ΤΙΣ ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ,αφιερώστε χρόνο στις σκέψεις σας,σεβαστείτε τον χρόνο σας,υπάρχει χρόνος αρκεί να θέλουμε να τον βρούμε,όλα αυτά τα αναφέρω για να τα ακούσω πρώτα πρώτα εγώ.Ένα ποσοστό ανθρώπων νομίζει πως τα ξέρει όλα και οτι δεν χρειάζεται να μάθει κάτι άλλο στη ζωή αυτή,δεν ψάχνεται γενικότερα,αυτό μπορεί να συμβαίνει για πάρα πολλούς λόγους,είτε γιατί έτσι τους έμαθαν,είτε οτι δεν έχουν διάθεση οι ίδιοι,είτε έχουν υποστεί πλύση εγκεφάλου,είτε δεν είδαν και δεν άκουσαν κάτι ώστε να τους προβληματίσει και να εισάγουν την γνώση και την αναζήτηση στη ζωή τους,υπάρχει φυσικά και η άλλοι πλευρά όπου περιλαμβάνει ανθρώπους που έχουν ΕΠΙΛΕΞΕΙ να είναι για πάντα μαθητές της ζωής αυτής,νομίζω δεν χωράει άλλη ανάλυση αυτό το θέμα το βλέπετε και εσείς οι ίδιοι στους ανθρώπους με τους οποίους έχετε επαφή, και κάνετε φυσικά τις δικιές σας επιλογές όσο αναφορά την κατηγορία ανθρώπων που θέλετε να ανήκετε.Ένα άλλο θέμα που θέλω να θίξω είναι οτι όσο αποδεχόμαστε την "ΑΥΤΟΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ" της ζωής μας τόσο περισσότερο απομακρύνεται η έννοια ΑΝΘΡΩΠΟΣ απο εμάς,με τον όρο αυτοματοποίηση εννοώ το να πραγματοποιούμε τα περισσότερα πράγματα μέσα απο μία ΟΘΟΝΗ,ποιος ο λόγος να πάμε να

ψωνίσουμε όταν μπορούμε να το κάνουμε μέσω διαδικτύου και ποιος ο λόγος να πάμε μία βόλτα με τον φίλο μας εφόσον επίσης μπορούμε να του κάνουμε μία βιντεοκλήση και να επικοινωνήσουμε μαζί του με αυτόν τον τρόπο(αυτό σημαίνει οτι δεν βγαίνουμε έξω απο το σπίτι να περπατήσουμε και να δούμε άλλους ανθρώπους για αυτό ανέφερα οτι η έννοια άνθρωπος απομακρύνεται απο μας οταν ακολουθούμε τέτοιες τακτικές και δυστυχώς ΠΟΛΛΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΠΕΣΕΙ ΣΕ ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ) ,το τεχνολογικό μικρόβιο-ΕΘΙΣΜΟΣ έχει προχωρήσει τόσο πολύ ώστε στα μέσα μεταφοράς και σε εξωτερικό χώρο κάνουμε ακριβώς αυτό που κάνουμε όταν είμαστε σπίτι δηλαδή είμαστε κολλημένοι σε μια ΟΘΟΝΗ αντί να κοιτάξουμε γύρω μας και να ρίξουμε μία ματια στα δέντρα στον ουρανό στα βουνά και στα δημιουργήματα της φύσης γενικότερα,που σημαίνει οτι ναι μεν είμαστε σε εξωτερικό χώρο στην ουσία όμως δεν έχουμε πραγματική επαφή με αυτόν,βλέπω ανθρώπους στο πάρκο της γειτονιάς που κάθονται στο παγκάκι κολλημένοι σε μία οθόνη,περπατάνε και πάλι όμως είναι κολλημένοι σε μία οθόνη,σήμερα είδα και ένα μωρό σε καροτσάκι και σοκαρίστηκα οταν το έβλεπα να παίζει με ένα κινητό τηλέφωνο και αναρωτήθηκα αν ο πατέρας του που το έσερνε είχε την ικανότητα να καταλάβει το τι κακό κάνει στο παιδί του που απο τόσο μικρή ηλικία το εκπαιδεύει στο να περάσει όλη του τη ζωή μπροστά σε μία ΟΘΟΝΗ, πόσο όμορφο και ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ απο την άλλη είναι να βλέπεις ανθρώπους να περπατάνε και να συζητάνε για διάφορα θέματα και άλλους να γυμνάζονται και να τρέχουν,αγαπητοί μου αναγνώστες τελικά που πάμε σε αυτή τη ζωή? σε τι ποσοστό έχουμε καταστραφεί? σε τι ποσοστό έχουμε συνείδηση για το πως περνάμε την ζωή μας κάθε δευτερόλεπτο? τελικά σκεφτόμαστε η έχει χαθεί ακόμα και η σκέψη? γιατί θεωρούμε ως ψυχαγωγία πράγματα που μας κάνουν ΚΑΚΟ? γιατί κάποιιοι απο εμάς έχουν ξεχάσει να διαβάζουν βιβλία και να κάνουν βόλτες σε βιβλιοπωλεία? γιατί έχουμε ξεχάσει να έχουμε πραγματικά αισθήματα? γιατί θεωρούμε σημαντικό να παρακολουθούμε τηλεόραση και να ΞΟΔΕΥΟΥΜΕ τον χρόνο μας στα SOCIAL MEDIA εκθέτοντας τις ζωές μας και παρατηρώντας τις ζωές των άλλων? γιατί συνέχεια βρίσκουμε ως δικαιολογία οτι ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΧΡΟΝΟ? γιατί επιτρέπουμε να μας κάνουν ΠΛΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ? γιατί δεν προσέχουμε την διατροφή μας και το σώμα μας? γιατί ζούμε ΝΟΜΙΖΟΝΤΑΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΟΥΜΕ ΠΟΤΕ? γιατί είμαστε καχύποπτοι όταν κάποιος θέλει να μας μιλήσει, η να μας πει απλά καλημέρα-καληνύχτα? πως μπορούμε με αυτόν τον τρόπο ζωής που ακολουθούμε να ονομαζόμαστε ακόμα ΑΝΘΡΩΠΟΙ? μήπως τελικά τα ζώα ζούνε περισσότερο ανθρώπινα σε σχέση με μας? και μήπως όντως τα προσβάλλουμε όταν αποκαλούμε τους υπόλοιπους

γαϊδούρια και γουρούνια? όλα αυτά δεν τα αναφέρω για να νιώσουμε όλοι μας άσχημα και στενάχωρα η για να νευριάσετε μαζί μου, είναι ερωτήματα όπου αν ψάξουμε θα τα εντοπίσουμε ΟΛΟΙ μέσα μας το μόνο που χρειάζεστε είναι να ρωτήσουμε γιατί χωρίς ερώτηση δεν υπάρχει απάντηση , ΜΗΠΩΣ η ζωή μας μοιάζει σαν να έχουμε βουτήξει ΟΛΟΙ σε ένα γκρεμό χωρίς τέλος χωρίς έξοδο χωρίς έδαφος, και μόνο μερικοί να έχουν την ικανότητα να βρουν επιτέλους κάποιο έδαφος για να πατήσουν, και την ΠΟΡΤΑ που οδηγεί στην ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ? Πολλές σκόρπιες σκέψεις και μάλιστα επαναλαμβανόμενες στο βιβλίο αυτό να τονίσω βέβαια συζητώντας με τον εαυτό μου και να του πω, πως καλύτερα αυτό απο το να μην είχαν βγει καθόλου απο μέσα μου.Θα μπορούσε άνετα το βιβλίο αυτό να το αναλάβει να το διορθώσει κάποιος άνθρωπος και να το έβαζε σε περισσότερη ΤΑΞΗ υπάρχει ένα πρόβλημα όμως σε αυτό, θα είχε διαφορά ο τρόπος αποτύπωσης των σκέψεων και δεν θα ήταν το ΔΙΚΟ μου βιβλίο 100%,άλλωστε η επανάληψη είναι η μητέρα της μαθήσεως,όλα αυτά που έχω γράψει είναι το αποτέλεσμα εσωτερικών μαχών μέσα στον εαυτό μου,θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την ζωή μας σαν την διεξαγωγή εσωτερικών μαχών μέσα μας και τέτοιες μάχες συμβαίνουν κάθε δευτερόλεπτο.Είναι κάτι μαγικό ο τρόπος που ξεδιπλώνονται οι σκέψεις στο βιβλίο αυτό, φυσικά αν ρωτούσα τον εαυτό μου πριν λίγα χρόνια αν θα μπορούσα να γράψω ένα βιβλίο η απάντηση θα ήταν ΠΛΑΚΑ ΚΑΝΕΙΣ? ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΟΧΙ,ΑΡΑ ΠΙΣΤΕΨΤΕ ΣΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΔΩΣΤΕ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗ,ΝΑ ΞΕΚΙΝΑΤΕ ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΗΝ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΣΑΣ, ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΠΟΛΛΑ ΜΕ ΙΣΧΥΡΗ ΘΕΛΗΣΗ ΚΑΙ ΠΙΣΤΗ,δεν ξέρουμε αν η επόμενη μέρα θα μας βρει εν ζωή η αν θα έχουμε αποχωρήσει,αν νιώθετε στεναχωρημένοι να ξέρετε ότι πάντα υπάρχουν χειρότερες καταστάσεις απο αυτές που ζείτε.Έχω την ανάγκη να ευχαριστήσω τους γονείς μου και τα αδέρφια μου για την αγαπη τους και το ενδιαφέρον τους για εμένα όλα αυτά τα χρόνια, ΠΟΛΛΟΙ ΞΕΧΝΑΜΕ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ και δεν καταλαβαίνουμε οτι αν δεν μας φέρνανε στον κόσμο οι γονείς μας δεν θα μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα απο όλα αυτά που κάνουμε,και τα αδέρφια μας αποτέλεσαν το στήριγμα μας ως συνταξιδιώτες της ζωής μας.Να θυμάστε ότι το μεγαλύτερο δώρο στη ζωή είναι η ίδια η ζωή,οι γονείς μας κατά κάποιον τρόπο έκαναν μεγάλες θυσίες για εμάς στερήθηκαν πράγματα για να τα έχουμε εμείς,να μου κάνετε τη χάρη και αυτή την στιγμή να πάτε να δώσετε μια μεγάλη αγκαλιά στους γονείς σας και στα αδέρφια σας αν έχετε.Η ζωή περιλαμβάνει ένα σύνολο-μείγμα συναισθημάτων, θετικών και αρνητικών, δεν είμαι ψυχολόγος και δεν ξέρω αν υπάρχει και ουδέτερο συναίσθημα ας το ρωτήσουμε στους ειδικούς

αυτό.Υπάρχουν φορές στη ζωή μας που λέμε τελικά δεν υπάρχουν άνθρωποι,καλοσύνη,χαρά,αγάπη,αλληλεγγύη και ξαφνικά βλέπουμε κόσμο να προσφέρει φαγητό σε αστέγους-ζωάκια,να φυτεύει δέντρα και να τα ποτίζει και γενικότερα να αγαπά τη φύση και τελικά αλλάζουμε άποψη και λέμε στον εαυτό μας,ΤΕΛΙΚΑ ΚΑΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΠΛΑ ΔΕΝ ΤΟ ΒΛΕΠΑΜΕ Η ΔΕΝ ΕΠΙΘΥΜΟΥΣΑΜΕ ΝΑ ΤΟ ΔΟΥΜΕ ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΟΝΙΜΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΙΖΕΡΙΑ,ΤΕΛΙΚΑ ΔΙΔΑΧΤΗΚΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟ "ΧΑΣΤΟΥΚΙ" ΠΟΥ ΦΑΓΑΜΕ?.Όσο μεγαλώνουμε είναι σίγουρο πως τα μαλλιά μας θα ξεβάφουν σιγά σιγά, ας ρίξουμε μια ματιά στην καρδιά μας για να σιγουρευτούμε οτι δεν θα ξεβάψει και η ίδια, και θα παραμείνει κατακόκκινη οπως ακριβώς ήταν όταν γεννηθήκαμε.

Ένα περιστατικό που μου συνέβει και δείχνει οτι τελικά τα ζώα έχουν αγάπη μέσα τους είναι όταν ένα βράδυ κάθισα να φάω κάτι πατάτες σε ένα τραπεζάκι μέσα σε ένα εμπορικό κέντρο στα Βριλήσσια.Εκεί ξαφνικά μία γάτα ήρθε και κουλουριάστηκε πάνω μου,η πράξη αυτή με συγκίνησε υπερβολικά,ένιωσα πάρα πολύ όμορφα και οτι υπάρχω και εγώ σε αυτή τη ζωή δεν είναι τυχαίο που πολλές φορές μοιάζουν τα ζώα να έχουν περισσότερη ανθρωπιά μέσα τους απο εμάς,λίγα μέτρα μακριά απο εμένα μπορούσε κάποιος να δει οτι έξω απο διάφορα μαγαζιά είχαν τοποθετηθεί πιατάκια που μερικά απο αυτά είχαν φαγητό και μία κούτα με μαξιλάρια μέσα για να κάθονται τα γατάκια,αυτό είναι μια ένδειξη οτι παρόλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε μπορούμε ΑΚΟΜΑ να εντοπίσουμε οτι μέσα μας υπάρχει τελικά ΑΚΟΜΑ ΑΓΑΠΗ,με τις πράξεις μας αποφασίζουμε σε τι είδος πλανήτη θέλουμε να ζούμε (τι θα κυριαρχεί συναισθηματικά?), μπορούμε να δώσουμε αγάπη και να πάρουμε αγάπη απο τα πάντα,όλα έχουν αυτό το κάτι που είναι μαγικό,ας μην υποβιβάζουμε τίποτα,θέλω να αναφέρω κάτι όσο "παλαβό" και αν ακούγεται...τι θα γινότανε αν δεν γεννιόμασταν άνθρωποι και ήμασταν ένας σκύλος,η μία γάτα,η ένα δέντρο τι φροντίδα θα προσδοκούσαμε απο το περιβάλλον γύρω μας? τα ζώα θα ήθελαν να έχουν φαγητό και να ζουν ειρηνικά με τους ανθρώπους και τα υπόλοιπα ζώα(τουλάχιστον για εμένα έτσι θα έπρεπε, και όχι τα ζώα να τρώνε άλλα ζώα και οι άνθρωποι επίσης να μην τρώνε κρέας, μπορούμε να ζήσουμε χωρίς να τρώμε "ΑΛΛΕΣ ΖΩΕΣ"),αν ήμασταν δέντρα θα θέλαμε να μας ποτίζουν και να μας λιπαίνουν ώστε να πετάγαμε φύλλα-καρπούς-κλαδιά.Με την φαντασία μας μπορούμε να οδηγήσουμε την σκέψη μας σε δρόμους αρμονικούς,ειρηνικούς,γεμάτους αγάπη,να δούμε τη ζωή διαφορετικά,να εκτιμήσουμε το καθετί,δώστε μία μεγάλη αγκαλιά στα πάντα γύρω σας,χαρίστε σε εσάς τον χρόνο να σας

γνωρίσετε,βρείτε τα δικά σας μονοπάτια,κάντε πράγματα που σας γεμίζουν χαρά.Για να κάνουμε οτιδήποτε στη ζωή αυτή και να το κάνουμε καλά είναι απαραίτητο να το αγαπάμε,να μας αρέσει,να μας εκφράζει,θα συμφωνήσω με κάποιους απο εσάς που υποστηρίζετε οτι ο καθένας μας είναι αναγκαίο να έχει στόχους στη ζωή του,να ξυπνάμε νωρίς το πρωί,να φοράμε το χαμόγελο μας,να αγαπάμε τον εαυτό μας για να δώσουμε αγάπη και στους γύρω μας,να καταγράφουμε τις σκέψεις μας στα τετράδια-ημερολόγια μας,να διώξουμε τον αρνητισμό απο τη ζωή μας και να μην του επιτρέψουμε να εισβάλει μέσα μας,υπάρχει βοήθεια για τα πάντα όπως αξιόλογα βιβλία αυτοβελτίωσης και ψυχοθεραπευτές,ας συμφιλιωθούμε με την θετική σκέψη για να γίνουμε πραγματικοί ΦΙΛΟΙ πρώτα πρώτα με εμάς,ας προσέξουμε να μην κατακυλήσουμε σε τοξικές συμπεριφορές, όλα ξεκινάνε απο εμάς και είναι αναγκαίο ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ ΚΑΙ ΝΑ ΨΑΧΝΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ.Χαίρομαι να βλέπω ανθρώπους κάθε ηλικίας που έχουν ζωή μέσα τους και κάνουν τα πάντα,γυμνάζονται,διαβάζουν,σπουδάζουν,ταξιδεύουν έχουν γενικότερα ΔΙΨΑ για ζωή,δεν το βάζουν κάτω ποτέ,δεν ντρέπονται γι αυτά που κάνουν,δεν δίνουν σημασία στο τι θα πουν οι υπόλοιποι, όλα αυτά επειδή τα έχουν βρει με τον εαυτό τους,και έχουν καταλάβει οτι η ζωή "είναι μία και μικρή".Διαβάζοντας αυτό το βιβλίο δεν ξέρω αν ενημερωθήκατε για κάτι καινούργιο στη ζωή σας,εγώ πάντως είναι σίγουρο οτι γνώρισα λίγο παραπάνω τον εαυτό μου,θα αισθανθώ πολύ ωραία αν παρακίνησα κατά κάποιο τρόπο και εσάς να γράψετε τα δικά σας βιβλία αφήνοντας ένα αποτύπωμα για τις επόμενες γενιές και ταυτόχρονα γεμίζοντας με ΖΩΗ τον εσωτερικό κόσμο σας και τους γύρω σας,πέρασα το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μου σε τέσσερις τοίχους δεν ντρέπομαι να το πω και η αλήθεια είναι οτι ως άνθρωπος ωρίμασα πάρα πολύ αργά,μελαγχολία και κατάθλιψη μου έκαναν παρέα στο μεγαλύτερο διάστημα της μέχρι τώρα πορείας μου,ξέρω οτι κάποιοι απο εσάς(η γνωστοί σας) θα έχετε αντιμετωπίσει παρόμοια θέματα,αυτό που δούλεψε για εμένα είναι οτι κάθε πρωί σηκώνομαι στρώνω το κρεβάτι μου,πλένομαι στο πρόσωπο,βουρτσίζω τα δόντια μου,διαβάζω βιβλία,παρακολουθώ βίντεο αυτοβελτίωσης κυρίως του Στέφανου Ξενάκη που στην ουσία μου έσωσε τη ζωή διότι πολλές φορές έκανα "κακιές σκέψεις" με βοήθησε στο να βρω νόημα στη ζωή, να αντιμετωπίσω τις δυσκολίες και τα προβλήματα μου, είναι αλήθεια οτι τον θαυμάζω απεριόριστα αυτόν τον ΑΝΘΡΩΠΟ,γυμνάζομαι,ακούω μουσική,βγαίνω βόλτες έξω, και το σημαντικότερο είναι οτι προσπαθώ εθελοντικά να εργάζομαι στο κοινωνικό παντοπωλείο της περιοχής μου νιώθω ο πραγματικός εαυτός μου, είναι κάτι που μου αρέσει, προσφέρω στον εαυτό μου

και στο κοινωνικό σύνολο, πάντα με εξέφραζε-αντιπροσώπευε ο εθελοντισμός η αλληλεγγύη και γενικότερα οι πράξεις ανθρωπιάς, βγείτε λοιπόν στη δράση σιγά σιγά και κάντε πράγματα που σας εκφράζουν και σας δίνουν ΧΑΡΑ, υπόσχομαι στον εαυτό μου να τον αγαπάω περισσότερο, να μην κλείνομαι μέσα στο σπίτι, να μην περνάω ατελείωτες ώρες πάνω απο ένα κρεβάτι, να εξελίσσομαι συνεχώς, να προσφέρω αγάπη και να την δέχομαι, να βλέπω πάντα τη ζωή ως ένα σχολείο και τα διδάγματα της να με κάνουν καλύτερο άνθρωπο, ότι και να συμβαίνει πάντα πρέπει να το εκλαμβάνουμε ως δίδαγμα. Γνωρίζοντας τον εαυτό μας και βαδίζοντας στα δικά μας μονοπάτια δίνουμε πραγματικό νόημα στη ζωή μας βρίσκουμε ΑΓΑΠΗ και αυτό εποτελεί αφετηρία για την δημιουργία ενός ΠΛΑΝΗΤΗ ΜΕ ΧΑΜΟΓΕΛΟ. Το βιβλίο θα μπορούσε να τελειώσει έδω όμως για καλή η κακή σας τύχη ΔΕΝ θα συμβεί αυτό, κάντε λίγο υπομονή. Θα ήθελα να αναλύσω ένα ακόμα θέμα όσο αναφορά τον Θάνατο και ορισμένες συμπληρωματικές σημειώσεις για το φως το σκοτάδι τα υλικά αγαθά και έναν επίλογο φυσικά (είναι φοβερό αλλά τυχαίνει την περίοδο αυτή να φύγουν δυο στενά συγγενικά μου πρόσωπα ο Θεός Βίκτωρας και η Θεία Σουζάνα απο Λευκάδα - η μητέρα μου και η οικογένεια της είναι απο αυτό το μέρος και οι περισσότεροι κοντινοί συγγενείς της - κάναμε τις καλύτερες καλοκαιρινές μας διακοπές εκεί οικογενειακώς , και με σιγουριά η καλύτερη και πιο χαρούμενη περίοδος στη ζωή μου με πολύ έντονες αναμνήσεις).

ΘΑΝΑΤΟΣ

Ο θάνατος είναι η φυσική εξέλιξη της ζωής και είναι απλά το πέρασμα σε μία άλλη διάσταση, προσωπικά νιώθω ότι όταν μεταβούμε σε αυτή την άλλη διάσταση έχουμε και πάλι να αποκτήσουμε γνώσεις και εμπειρίες όπως στη ζωή που ζούμε τώρα (φυσικά θα με ρωτούσατε πως γίνεται αυτό? θα απαντούσα ότι μία εκδοχή θα μπορούσε να είναι ένας παρόμοιος τρόπος-μηχανισμός που θα μιάζει με αυτόν που όταν κοιμόμαστε τυχαίνει και βλέπουμε όνειρα, δεν είμαι επιστήμονας να σας εξηγήσω το πως λειτουργεί ο οργανισμός μας και τι συμβαίνει στην πραγματικότητα όταν βλέπουμε όνειρα, ποιες λειτουργίες του εγκεφάλου ενεργοποιούνται κλπ... αυτό που σίγουρα συμβαίνει σε όλους μας είναι οτι βιώνουμε μία ΕΜΠΕΙΡΙΑ). Κατανοώ ότι όσες γνώσεις και να έχουμε επειδή αποτελούμαστε απο ένα σώμα και ένα περιεχόμενο εσωτερικά, λόγω οτι στην ουσία όταν βλέπουμε κάποιον βλέπουμε αρχικά την

εξωτερική μορφή του και όχι το μέσα του, τρομάζουμε και δυσκολευόμαστε να αντιληφθούμε πως το σώμα αυτό θα χαθεί (όλοι ξέρουμε ότι θα πεθάνουμε αλλά δεν θέλουμε στην πραγματικότητα να το πιστέψουμε, κυριαρχεί το στυλ σίγα μην πεθάνω εγώ-σιγά μην γεράσω εγώ-δεν γίνεται να πατήσουμε ένα κουμπί και ξαφνικά να φτάσουμε 90 ετών ώστε να δούμε αν φτάσουμε φυσικά ως εκεί, πως πρόκειται να είμαστε σε αυτήν την ηλικία και να ξαναπατήσουμε το κουμπί ώστε να επιστρέψουμε εδώ που είμαστε τώρα-κοιταζόμαστε στον καθρέφτη και νομίζουμε ότι για πάντα θα είμαστε έτσι, υπάρχει σε όλους αυτό μην σας φαίνεται περίεργο συμβαίνει λόγω την φύσης μας), δεν αντιλαμβανόμαστε στην ουσία την "ΜΗ ΥΠΑΡΞΗ" γιατί είναι μια κατάσταση στην οποία δεν έχουμε περιέλθει ακόμα-(στρεφόμαστε καθημερινά στο "Υπαρκτό" αυτό βλέπουν τα μάτια μας)-είναι κάτι που δεν μας έχει συμβεί ξανά, δεν είναι ένα περιστατικό που μπορεί να συμβεί "πολλές φορές" σε σχέση με άλλες εμπειρίες που μπορούμε να περάσουμε (όταν ας πούμε παλαιότερα έτυχε να σπάσουμε το χέρι μας και τώρα τυχαίνει να σπάσουμε το πόδι μας έχουμε διδαχθεί το τι πρόκειται την δεύτερη φορά να νιώσουμε εφόσον το έχουμε βιώσει την πρώτη, αυτές αποτελούν δύο παρόμοιες εμπειρίες, την δεύτερη φορά δεν φοβηθήκαμε τόσο όπως την πρώτη γιατί έχουμε γνωρίσει ήδη το "Σπάσιμο"), και εδώ φυσικά δεν υπάρχει απο επιλογή κάποιο κουμπί που μπορούμε να πατήσουμε ώστε να βιώσουμε την εμπειρία του Θανάτου και να επιστρέψουμε πίσω. Ζούμε σε έναν κόσμο υλικών (ναι υπάρχουν και πράγματα που δεν μπορούμε να τα δούμε με το μάτι μας αλληλεπιδρούμε όμως με τα υλικά κατά το μεγαλύτερο μέρος της ζωής μας), η προσοχή μας στρέφεται στην "ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΦΑΝΙΣΗ" σε ότι και να παρατηρούμε άσχετα μετά αν εμβαθύνουμε ή μένουμε στο εξωτερικό τμήμα πάντα, το "χορταίνουμε" και όταν βαρεθούμε κοιτάμε κάτι άλλο, δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τουλάχιστον στο ίδιο επίπεδο και με την ίδια ευκολία κάτι που δεν μπορούμε να δούμε με τα μάτια μας, και που δεν μπορούμε να "ΑΓΓΙΞΟΥΜΕ" έτσι λοιπόν δημιουργείτε ο φόβος που έχουμε όλοι λίγο πολύ μέσα μας (επειδή εδώ σίγουρα θα υπάρξουν διαφωνίες να πω ότι αυτά που αναφέρω είναι ο τρόπος που ζούμε στην καθημερινότητα μας, σίγουρα οι επιστήμονες στα εργαστήρια τους και με τα πειράματα που κάνουν θα έχουν μία διαφορετική εικόνα σε σχέση με τους υπόλοιπους, πόσο μάλλον αυτοί που έχουν αφιερώσει την ίδια τους τη ζωή στη μελέτη του "ΘΑΝΑΤΟΥ" ως αντικείμενο επιστημονικής έρευνας και στην κατανόηση του, όσο το δυνατόν περισσότερο...). Ο φόβος λοιπόν που έχουμε για τον Θάνατο μπορεί να οδηγήσει γενικά στο να φοβόμαστε οτιδήποτε άγνωστο η ο φόβος σε οτιδήποτε άγνωστο μπορεί να οδηγήσει και στον φόβο για

τον Θάνατο η να υπάρχουν και τα δύο χωρίς απαραίτητα να είναι οπωσδήποτε αλληλοεξαρτώμενα και το ένα να οδηγεί απαραίτητα στο άλλο, όταν πεθάνουμε σίγουρα χάνεται το σώμα μας και επειδή καθημερινά το χρησιμοποιούμε αυτό το σώμα, έχει δημιουργηθεί στον εγκέφαλό μας η ιδέα σε ένα ποσοστό τουλάχιστον ότι στην ουσία είμαστε η υλική μας υπόσταση, ναί ξέρουμε να χρησιμοποιούμε λέξεις όπως ψυχή, σκέψη, πνεύμα αλλά σε ένα πρώτο επίπεδο αντίληψης μέσα μας υπάρχει η λογική ότι Γέννηση=> Ζωή=> Θάνατος=> Εξαφάνιση του σώματος=> Τέλος της ζωής=> Δεν υπάρχει κάτι άλλο=> Δημιουργία φόβου=> Χτύπα ξύλο και διάφορες άλλες αντιδράσεις. Σε ένα δεύτερο επίπεδο συζητάμε και λέμε αν είσαι καλός θα πας στον παράδεισο, αν είσαι κακός στην κόλαση, πως υπάρχει η ψυχή και αυτή ζει αιώνια μόνη της, η τελικά βρίσκει την είσοδο της και εισβάλλει σε ένα άλλο υλικό σώμα, η ότι η πραγματική ζωή αρχίζει μετά τον Θάνατο, αυτά μπορούν να συμβαίνουν η να τα έχουμε δημιουργήσει και πάλι απο το φόβο μας ως μία παρηγοριά ώστε να πάρουμε τον Θάνατο κάπως πιο "χαλαρά" ας πούμε και για να μην αγχωνόμαστε γενικότερα, όλα αυτά που αναφέρω είναι προβληματισμοί-πιθανότητες, και όχι φυσικά κάτι επιστημονικά αποδεδειγμένο, υπάρχει κάποιος απο εσάς που δεν έχει κάνει τέτοιες σκέψεις έστω και μία φορά στη ζωή του? Μήπως θα ήταν καλύτερο για όλους μας σε οτιδήποτε δεν γνωρίζουμε αντί να δημιουργούμε ένα φόβο γύρω απο αυτό, να αναζητούμε πληροφόρηση απο πολλές διαφορετικές πηγές και να βγάζουμε τα δικά μας συμπεράσματα? είναι βλέπετε μία παγίδα στη ζωή μας γενικότερα να βγάζουμε συμπεράσματα αυθαίρετα χωρίς να γνωρίζουμε κάτι καλά, και όταν το γνωρίσουμε πραγματικά να μιλάμε με τον εαυτό μας και τελικά να καταλήγουμε στο ότι πρέπει να είμαστε περισσότερο συγκρατημένοι την επόμενη φορά που θα πούμε κάτι στη ζωή γενικότερα. Εσείς τι γνώμη έχετε σχηματίσει για το Θάνατο?

ΦΩΣ-ΣΚΟΤΑΔΙ

Πολλοί απο εμάς αισθανόμαστε ασφάλεια σε ένα δωμάτιο με φως παρά σε ένα σκοτεινό, με το φως βλέπουμε τι υπάρχει γύρω μας και βρισκόμαστε σε μία κατάσταση ηρεμίας δεν ανησυχούμε, με το σκοτάδι δεν βλέπουμε τι υπάρχει γύρω μας μπορούμε όμως να δούμε τι υπάρχει μέσα μας με τα μάτια της ψυχής-της καρδιάς-και

του εγκεφάλου μας, που σημαίνει ότι μπορεί το φως σε πρώτη φάση να φαίνεται ιδανικό, αλλά αν το σκεφτούμε παραπάνω μπορούμε να καταλάβουμε ότι το σκοτάδι τελικά μας δίνει τη δυνατότητα να δούμε πράγματα μέσα μας που δεν μπορούμε να δούμε με το φως. Μην φοβάστε το σκοτάδι είναι το εσωτερικό σας φως.

ΥΛΙΚΑ ΑΓΑΘΑ

(η παράγραφος αυτή περιέχει κάπως σκληρά λόγια έχει όμως σκοπό να γίνει απλα ένα δίδαγμα για όλους μας, δεν έχει σε καμία περίπτωση σκοπό να προσβάλλει κάποιον)

Στα προϊόντα που αγοράζουμε καθημερινά δίνουμε βάση στην εξωτερική συσκευασία γιατί αυτή είναι αρχικά που φαίνεται στο μάτι, ανοίγουμε λοιπόν το περιτύλιγμα και μετά αγγίζουμε το προϊόν, νιώθουμε έτσι αυτήν την ευχαρίστηση, και σιγά σιγά σε πολλούς από μας καλλιεργείται η νοοτροπία ότι τα υλικά αγαθά δίνουν το πραγματικό νόημα στη ζωή μας, γίνονται η σπουδαιότερη και σημαντικότερη προτεραιότητα μας, αδυνατούμε να κατανοήσουμε την αξία των μη υλικών, έτσι λοιπόν πέφτουμε σε μία παγίδα και ζούμε μία ζωή κενή συναισθηματικά-ψυχολογικά-πνευματικά-χωρίς αυτογνωσία, χωρίς αγάπη, χωρίς εσωτερική γαλήνη, κοιτάμε τα πόσα χρήματα έχει κάποιος στην τσέπη του, τα πόσα σπίτια, τα πόσα αυτοκίνητα έχει, δεν δίνουμε την βαρύτητα που πρέπει στο να εξετάσουμε τον εσωτερικό του κόσμο και τι κρύβει εκεί μέσα βαθιά, και τελικά βασιζόμενοι στο τι υλικό έχει κάποιος καταλήγουμε σε τσακωμούς-διαζύγια-χωρισμούς, γιατί οι υγιείς ανθρώπινες σχέσεις βασίζονται στην επικοινωνία των εσωτερικών μας κόσμων οι άνθρωποι των σπηλαίων δεν είχαν ούτε ακίνητα, ούτε πισίνες, ούτε κοσμήματα, ούτε οικόπεδα, ούτε αυτοκίνητα είχαν αγάπη για τον εαυτό τους και τους γύρω τους έτσι επιβίωσαν, φρόντιζαν ο ένας τον άλλο, όλοι μαζί γίνονταν ένα, και ευτυχώς που δεν είχαν αυτά που έχουμε εμείς σήμερα γιατί θεωρώ ότι τελικά δεν θα επιβίωναν, θα ήταν όπως οι περισσότεροι από εμάς που δεν έχουμε γνωρίσει τον εαυτό μας και τους γύρω μας, δεν επικοινωνούν τα συναισθήματά μας δεν επικοινωνούν οι εσωτερικοί μας κόσμοι αλλά επικοινωνούν μεταξύ τους τα Υλικά μας με τα Υλικά των άλλων και τα Χρήματά μας με τα Χρήματά

των άλλων, έχει χαθεί η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ επικοινωνία γενικότερα. Όλα αυτά καταλήγουν τελικά να μας καταστρέψουν, μας νοιάζει το τι έχουμε εμείς και τι οι άλλοι κοιτάμε να αποκτούμε όλο και περισσότερα συνεχώς, χάνεται το μέσα μας για χάρη του έξω αντί να χάνεται το έξω για να γεμίσει με περιεχόμενο το μέσα.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οι τελευταίες γραμμές ίσως ήταν γροθιά στο στομάχι για όλους μας αλλά πιστέψτε με μόνο καλό σκοπό είχαν να μας προβληματίσουν **άλλωστε κάτω απο την επικεφαλίδα αναφέρει οτι πρέπει να το πάρουμε απλα σαν ένα δίδαγμα**, ελπίζω να μη νιώθετε στενάχωρα, δεν ξέρω τελικά αν θα πετύχει το σκοπό του αυτό το βιβλίο να δημιουργήσει δηλαδή έναν πλανήτη με χαμόγελο, να μιλήσει στην καρδιά σας, να σας ταρακουνήσει φιλικά, να γίνει ένας φίλος που θα σας αγγίξει μέσα και έξω, να γίνει ένας άνθρωπος που θα πάρει ένα μαντήλι και θα σκουπίσει τα δάκρυα σας, να σταθεί σε οποιαδήποτε δυσκολία σας, να είναι πάντα δίπλα σας, και να σας κάνει πάντα να χαμογελάτε, να σας πει οτι η μοναξιά είναι η καλύτερη φίλη για να γνωρίσετε τον εαυτό σας μην πονάτε αν είστε μόνοι σας (εγώ πάντως 40 χρόνια τα κατάφερα δεν το έβαλα κάτω, με γνώρισα, με αγάπησα με ευχαρίστησα για την παρέα μου) να σας δώσει ένα χέρι βοήθειας και να σας αποτρέψει στο να καταρρεύσετε ψυχικά και σωματικά, να σας υπενθυμίσει οτι τελικά η ζωή ναι έχει νοήμα και οτι αυτό είναι η πραγματική αγάπη για τον εαυτό μας και τους γύρω μας, και η καινούργια σχέση που δημιουργούμε κάθε μέρα με όλους μας. Θέλω να σας πω οτι δεν είχα σκοπό να σας κάνω να αισθανθείτε άσχημα σε καμία γραμμή απολύτως και αν νιώσατε ότι σε κάποιες γραμμές ήμουν υπερβολικός-σκληρός-ωμός, είναι απο το πραγματικό μου ενδιαφέρον και το πάθος μου κάποια στιγμή στο μέλλον αυτός ο πλανήτης να γίνει ένα μέρος φιλόξενο για όλους μας όπου κανένας άνθρωπος κανένα ζωάκι κανένα δεντράκι κανένα λουλουδάκι δεν θα περισσεύει, όλοι και όλα να ζούμε αρμονικά και ειρηνικά μαζί με αγάπη και μόνο, η αγάπη είναι η προϋπόθεση για την ίδια τη ζωή και απο την αγάπη ξεκινάνε τα πάντα αν το καλοσκεφτούμε. Δεν θεωρώ σε καμία περίπτωση οτι ξέρω παραπάνω πράγματα απο τον καθένα σας απλά έσκαψα μέσα μου και τα έβγαλα προς τα έξω,

φανταστείτε αν κάνετε και εσείς το ίδιο τι όμορφα λόγια θα γράψετε, μπορεί να ανακαλύψετε και το κρυφό σας ταλέντο και να γίνετε συγγραφείς. Δεν θα σας προσφέρω τις σκέψεις αυτές ζητώντας σας χρήματα, προσωπικά πιστεύω όπως είπα και στην αρχή ότι οι σκέψεις κάθε ανθρώπου είναι ιερές και δεν μπορούν να κοστολογηθούν προσφέρονται με αληθινή αγάπη πάθος και θέληση, δεν ξέρω τελικά αν θα κρατήσετε η όχι αυτό το βιβλίο. Θα μου άρεσε σε ότι κάνετε στη ζωή σας να χαμογελάτε και να αγαπάτε τον εαυτό σας, αν μου το υποσχεθείτε, θα αποκτήσω και εγώ περισσότερη χαρά στη ζωή αυτή και τελικά θα γεμίσει αυτός ο κόσμος με ΖΩΗ-ΧΑΡΑ-ΑΓΑΠΗ-ΕΙΡΗΝΗ, και θα λέμε ότι άξιζε ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ που ήρθαμε τελικά σε αυτόν τον κόσμο, δεν θα είναι όλα μαύρα θα υπάρχουν και άλλα χρώματα καλύτερα και περισσότερο λαμπερά. Δώστε σήμερα κιόλας πολλές αγκαλιές σε όλα γύρω σας αρχίζοντας από εσάς. ΜΟΝΟ ΑΓΑΠΗ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΟΥ. ΤΑ ΦΙΛΙΑ ΜΟΥ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΣΑΣ.

ΕΛΠΙΖΩ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΑΥΤΟΒΕΛΤΙΩΣΗΣ ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΣΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΕΡΑ ΑΠΟ **ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΑΚΗ ΟΠΟΥ ΗΤΑΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΟΥ, ΑΛΛΑ ΕΧΕΙ ΝΟΗΜΑ ΝΑ ΒΡΕΙΤΕ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ ΤΟ ΤΙ ΣΑΣ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΚΑΙ ΤΙ ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΕΤΕ.**

